

Hlas národa

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 8.

Saturday February 25, 1989 (Sobota 25.2.1989)

K 41. VÝROČÍ POPRAVY ČS. SVOBODY MOSKVĚ ZAPRODANÝMI ČS. BOLŠEVIKY



Gottwald a Novotný, vrubové a hrobaři čs. demokracie.



Málo slavné „Lidové milice“, které v únoru 1948 poslala KSČ v Praze
do ulic, aby národ zastrašila.

Ted' je po 40 letech i na nespokojených čs. dělnících, kteří se dali svést
komunistickými sliby, aby nějakou stavkou podpořili čs. intelektuály k
strhnutí komunistického chomoutu ze svých beder, který si sami na
sebe usílí. (Viz, polská Solidarnita).

SPISOVATEL VÁCLAV HAVEL ODSOUZEN K DEVÍTIMĚSÍČNÍMU VĚZENÍ

Dnes ráno v úterý 21. února 1989 zahájila československá
vláda trestní proces proti spisovatelci Václavu Havlovi a skupině
lidí, kteří se zúčastnili shromáždění u příležitosti výročí smrti
Jana Palacha.

Václav Havel byl odsouzen na devět měsíců druhé napravné
skupiny a ihned se proti rozsudku odvolal.

Po tomto nespravedlivém odsouzení československá i
světová veřejnost ihned začala posílat protesty prezidentu Čes-
koslovenské republiky a předsedovi československé vlády. Již
2.000 kulturních pracovníků zaslalo své protesty. V Polsku jsou
pořádány podpisové akce. Československá národní rada američ-
ká se svými členskými organizacemi protestovala proti nes-
pravedlivému soudu spisovatele Václava Havla a ostatních ob-
žalovaných telegramem, zaslaným prezidentu Československé
republiky.

To je tedy záležitost týkající se nás všech. Zásady
komunistického režimu do nejzákladnějších práv, která jsou
dána každému člověku na světě, nesmějí být dále přehlíženy.
Nikomu nesmí být upíráno právo na svobodu myšlení bez
ohledu nato, kde žije - v Praze či v centru Afriky. A je naší
povinností, podporovat ty, kteří se tohoto práva domáhají.
Václav Havel, který je „duchovní otec“ Charty 77, bojuje již
léta proti krutému potlačení lidských práv. Celá ta léta platí
krvavou daň za svoji odvahu.

Prosím a vyzývám vás co nejnaléhavěji, abyste se připojili a
zaslali protestní telegramy prezidentu Československé repub-
liky a podpořili tím boj Václava Havla za lidská práva.

XXXXXX

Tato výzva byla vysílána v úterý 21. února 1989 večer
chicagským rozhlasovým programem „Spectrum“ Jarmily
Smrčkové.

XXXXXX

Redakce „Hlasu národa“ se k ní plně připojuje a upozorňuje
své čtenáře, že telegramy mají být zasílány na adresy:

Gustav Husák
Prezident ČSSR
Praha - Hradčany
Czechoslovakia

anebo

Ludvík Adamec
Předseda vlády ČSSR
Praha - Hradčany
Czechoslovakia

Oznámení a pozvání všem upřímným zájemcům o život z víry v Krista

Abychom se v letošním vývoje doma upřímně a oprav-
rozhodněm roce politického dové spojili s úsilím našich

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

drahých v Československu o
duchovní obrodu, pořádáme i
my v naší chicagské diaspoře
věřících - v rámci postní pří-
pravy na velikonoční Kristovo
utrpení a vzkříšení - duchovní
obnovu v našem kostele Matky
Boží Svatohorské v Cicero, 4
(čtyři) půlhodinová rozjímání o
dnešních problémech v církvi ve
spojení s pronásledovanými
věřícími doma. Proto vás, milí
krajane a drazí věřící exulanti
vyzývám a prosím, abyste - kdo
můžete - po čtyři příští soboty
postu po mši sv. z kostela neo-
dcházeli, ale v myšlence na ty
naše odvážné věřící doma - setr-
vali ještě na těch několik minut
v kostele, sešli jste se do
prvních lavic a společně se muo-
jste se pokoušeli o přípravu na
lepší prožití letošních velikonoce.
Vím sice, že vás všechny nelze
uspokojit, ale zkusme to aspoň!
- Až budeme jednou umírat,
rádi bychom možná s Panem
Bohem „handlovali“, aby nám
dal ještě trochu času k vyřízení
té či oné důležité věci. Ted' tu
příležitost máme, a tak ji vyu-
žijme!

Po čtvrt století manželství se
manželé většinou už dosti dobře
znají. Pán Bůh vám i mně dal
velkou dávku trpělivosti, že
jsme se za toho čtvrt století vzá-
jemně poznali, snášeli, měli up-
římně rádi a „nerozvedli“ jsme
se navzdory mým lidským
chybám i vašim. Zavazují se
vám, že vás nebudou obtěžovat
nějakými těžkopochopitelnými
teologickými úvahami, ale že
budu velmi konkrétní a snažit se
vás přimět k tomu, abychom
byli společně „unisono“ s vě-
řícími doma v naší rodné vlasti.

Těm pak, kteří trpělivě a
obětavě navěčují zpěvy českých
pasíjí, upřímně děkuji, že při
svých zkouškách budou ochotni
v letošním postu věnovat Pánu
Bohu asi o hodinu více. Určitě
jim ji Kristus Pán vrátí při jejich
umírání, aby se s Ním mohl
smířit.

Váš misionář

Fr. Vojtěch

Sloupek informací

**o hlavních
a světu dosud málo známých
důvodech
současné palestinské „intifady“
podle studie Sary Roy z university Harvard
a o také dosud málo známém „rubu“
hospodářské prosperity Hongkongu.**

**Palestínští obyvatelé území
Gázy trpí pod izraelskou
porobou**

Izrael užívá Palestinců v Gáze a v ostatních okupovaných územích jako zdroje velmi levných pracovních sil. Na kritiku pak odpovídá, že prý pod izraelskou nadvládou Palestinci se těší mnohem vyšší životní úrovni než tomu bylo dříve.

Sociální odbornice Sara Roy z university Harvard, která v r. 1986 prostudovala skutečný stav věcí v Gáze, však potom o této věci podala zcela odlišný obraz. Zde shrnujeme některé z jejích nálezů.

Palestínští pracující obdrží od izraelských zaměstnavatelů pouze 40 % mzdy, kterou obdrží za stejnou práci izraelští pracující. Asi 30 % z obdržených platů musejí pak Palestinci zaplatit na izraelské daně, na různá pojištění a na pensii, kterou však Palestinci jen zřídka obdrží. Izraelská pracovní unie Histadrut jim také odečte jedno procento z obdrženého platu, ačkoliv je nepřijímá za své členy.

Izrael přispívá k rozpočtu pro území Gázy obnosem 17,5 milionu dolarů ročně; na daních však vydělá mnohem více. Jen v r. 1985 - novější údaje nejsou známy - dělníci z Gázy zaplatili Izraeli na daních 30 až 40 milionů dolarů.

Kdyby se Palestincům pod izraelskou nadvládou skutečně dobře dařilo bylo by asi po nepokojích. Jenomže...

Izrael pozvolna zničil v Gáze domorodé farmářství. Dříve tam vzkvétalo pěstování pomerančů, citronů a zeleniny. Izrael z různých důvodů vyvalstnil na území Gázy už celou jednu třetinu arabských pozemků; v Předjordánii jich už vyvalstnil více než polovinu. Na arabské pozemky, na výdělek farmářů a na vyvážené farmářské produkty z Gázy byly uvaleny vysoké daně. Z tohoto území bylo zakázáno vyvážet pomeranče do Evropy, která zemědělských produktů z Gázy a to z toho důvodu, aby farmáři z Gázy nemohli činit izraelským

pěstitelům pomerančů konkurenci. Armáda rovněž zakázala sázení dalších pomerančovníků.

Voda je na území Gázy Izraelem přísně kontrolována. Obyvatelům Gázy je zakázáno kopat nové studně a jednotlivým farmářům je dovolena spotřeba pouze 200 kubických metrů vody ročně, zatímco izraelští kolonisté v Gáze mohou spotřebovat tolik vody, kolik chtějí; průměrně jí tam spotřebují 14,200 až 28,400 kubických metrů ročně. V důsledku této izraelské politiky domorodé palestinské farmářství v Gáze úplně vymizelo. Gázané pak se vystěhovali do měst, kde bídě žijí v chatrích, narychlo zhotovených z betonových panelů, pokrytých aluminiovým plechem, zatěžkaným kameny, bez elektřiny, bez tekoucí vody, bez kanalizace, bez ulic. V samotném městě Gáze jen málokteré ulice jsou vydlážděny, špína a záchodové splašky jsou vedeny otevřenými příkopy přímo do moře. V nemocnicích je nedostatek léků i ošetřujícího personálu. Nic se nemění, nic se nezlepšuje. Práci pak hledají obyvatelé Gázy v Izraeli. Potřebné ovoce a zeleninu, které si Gázané dříve pěstovali sami, nyní musejí dovážet z Izraele; v r. 1984 jich odtud dovezli 60,908 tun.

Kdysi byl rybolov jedním z hlavních zdrojů obživy obyvatel Gázy. Od r. 1967 však rybářům z Gázy je zakázáno lovit od svítání do soumraku a rozloha mořské vody, kde nyní mohou ryby lovit pouze v nočních hodinách, byla Izraelem snížena na pouhou jednu čtvrtinu; ostatní vody jsou vyhrazeny pouze izraelským rybářům. Je-li nějaká rybářská loď z Gázy přistížena mimo vykázané vody, které jim jsou Izraelem dovoleny, loď je zkonfiskována a rybáři jsou uvězněni a pokutováni. Palestínští rybáři v Gáze nesmějí zmodernisovat svoji techniku rybaření, aby nečinili izraelskému rybářskému průmyslu konkurenci. Navíc tamní rybáři musejí zaplatit Izraeli na daních celých 48 % ze svých výdělků. Před zábořem rybáři ulovili každodenně několik set tun ryb; nyní však jejich „denní“ úlovek nepřesahuje půl tuny. Kvalitní ryby jsou posílány do Izraele, protože obyvatelé Gázy si nemohou dovolit je koupit. Nyní si tamní lid kupuje zmrzlé argentinské ryby, které jsou do Gázy dopravovány přes Izrael. Tyto ryby jsou levnější než ryby poskytnuté rybáři z Gázy. Za těchto okolností rybářům z Gázy často

nezbývá nic jiného než dát se do služeb izraelských rybářů.

Studovat v cizině je pro mladé Gázany velmi obtížným problémem. Izraelská vojenská správa jim uděluje cestovní dokumenty, jichž je možno užít jen jednou a které jsou platné pouze jeden rok. Každým rokem je tedy nutno vrátit se zpět a požádat o nový cestovní dokument. Tento však může být odmítnut bez jakéhokoli vysvětlení. Tomu, kdo se nevrátí zpět v určený čas, není pak už vůbec dovolen návrat zpět.

A se „svobodou“ pro Palestince je tomu podobně jako pro nekomunisty v zemích pod komunistickými režimy.

Na území Gázy neexistuje ani svoboda tisku, ani svoboda projevu, ani svoboda shromažďování. Pro tamní mladou generaci tam neexistuje žádná možnost práce, žádná budoucnost. Gázané jsou zabíjeni a ponižováni každý den. Tamní mladí lidé se už nebojí smrti. Nelze se tedy divit tomu, že právě v Gáze vzniklo hnutí PLO jakož i fundamentalistické muslimské hnutí, a že v prosinci 1988 tam nejdříve ze všech okupovaných arabských území Izraelem, došlo k demonstracím, ke stávkám, k bojkotu izraelského zboží a ke krvavým srážkám gázanské mládeže s izraelskými vojáky - jinými slovy, že právě tam vznikla „intifada“, která se pak rozšířila po všech Izraelem okupovaných územích.

Za židovsko - arabské války v r. 1948 nový židovský stát vyhnal asi 700,000 Palestinců z jejich země a z jejich domovů. Dnes, po 40 letech, jich žije celkem 2,2 milionu v Gáze, v Předjordánii, v Libanonu, v Jordánsku a jinde na Blízkém východě. Mnozí žijí ve sběrných táborech, kde Spojené národy přispívají na jejich obživu a ubytování. Izrael ospravedlňuje své jednání s Palestinci poukazem na to, jak Hitler jednával se Židy za holokaustu. Tvrdí, že musí bojovat za své právo na existenci jako národ. Palestinci rovněž bojují za to, aby měli svou vlastní zemi, aby mohli existovat jako národ a mohli sami rozhodovat o svých osudech. Protože ostatní svět se dnes o Blízký východ jen málo zajímá, zdá se, že o jeho osudech rozhodne pouze násilí a zvítězí ten, kdo bude mít větší vojenskou sílu. Vojenské vítězství snadno dosáhne Izrael.

Předlíněný Hongkong, „Perla východu“, se dusí ve svých vlastních odpadcích

Území britské državy Hon-

gkongu, sestávající z Nových země a z přístavu Hongkong, mající rozlohu 411 čtverečních mil, je známé svými přírodními krásami, svými do zeleně zahalenými pahorky a svým subtropickým podnebím. Samotné přístavní město Hongkong, žijící 5,6 milionu obyvatel, je známo svým obdivuhodným ekonomickým úspěchem, který poznalo v posledních dvou desetiletích. Je to město továren, bank, mrakodrapů, přepravních hotelů a do výše se vypínajících kondominií. Na první pohled by se zdálo, že jediným problémem pro nově přicházející podnikatele je pouze nalézt vhodné místo, kde postavit svůj podnik a kde zbudovat dům, ve kterém bude bydlet. Skutečnost je však složitější. Název „Hongkong“ v čínštině znamená „vonný přístav“. Tento název však dnes nevystihuje správně pravou skutečnost pro toho, kdo se na Hongkong podívá zblízka - zejména pak pro odborníky v oboru čistoty přírodního prostředí. Tito přímo říkají, že Hongkong se „nebezpečně dusí ve svých lidských a průmyslových odpadcích“. A tato věc se ještě stále více zhoršuje. Dvě třetiny vodních toků na Nových územích této kolonie je dnes beznadějně znečištěno průmyslovými odpady. Pět veřejných pláží musilo být prohlášeno za nebezpečné a musilo být pro plavání zavřeno. Na několika plážích, které dosud jsou otevřeny, se odváží vstoupit do mořské vody pouze plavci „se silným žaludkem“.

Z Hongkongu a z Nových území vodní toky přinesou do moře každodenně asi milion tun „čerstvých, nezpracovaných odpadků od lidí, od několika milionů slepic, od několika set tisíců vepřů, hovězího dobytka a jiných zvířat“. K tomu je ještě nutno přičíst 1,1 milionu kubických stop průmyslových odpadků a dalších 100,000 tun odpadků chemického průmyslu, které jsou denně sváděny do zátoky. Zatím je sice možno lovit ryby v blízkých mořích, avšak odborníci říkají, že za nepřítis dlouho rybáři budou muset lovit své ryby stovku mil dále v moři, budou-li chtít ulovit ryby, které budou ještě živé a které bude ještě možno jíst. Také se předvídá, že v nepřítis vzdálené budoucnosti pověstný zelenobilý převozný člun „Star Ferry“, který spojuje ostrov Hongkong s Kowloonem, se bude bořit do bahna.

Rub a líc hospodářské prosperity Hongkongu.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELERHAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-4060

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 25, 1989 — Vol. XIV. No. 8.

Sir David Wilson, guvernér Hongkongu, řekl nedávno: „Znečištění vod v Hongkongu je nešťastným důsledkem našeho ekonomického úspěchu.“ Po 2. světové válce Hongkong, stejně jako Tokio, Taipei, Bangkok a Seul, chtěly být „jako New York“ s mnoha mrakodrapy, auty na ulicích a výstavnými vládními budovami. Lidem šlo hlavně o to, aby co nejdříve vydělávali co nejvíce peněz. Městským správám hlavně záleželo na tom, aby podporovaly investice a ekonomický rozmach města. Problémy jako jsou veřejná doprava, čerstvý vzduch, čistá voda, přelidnění a podobné problémy byly jen druhotné a musily ustoupit do pozadí. Plánování měst, pokud existovalo, bylo chatrné kvality. V Hongkongu byla úmyslně kanalizace spojena s odvodními stokami dešťové vody; tak se stalo, že spolu s dešťovou vodou byly přímo do přístavu odváděny zároveň odpady. Hongkong také rostl příliš rychle a nezbývalo času na úvahy o tom, co bude později. Nedávno správa Hongkongu rozhodla věnovat 130 milionů dolarů na uskutečnění desetiletého plánu pro odloučení kanalizace od stok, jimiž je odváděna voda, spadlá při bouřích a lijávkách. Zároveň bude dovoleno tam stavět mrakodrapy o stu poschodí i více. Až v r. 1997 správa města přejde pod svrchovanost rudé Číny, znečišťování přístavu bude aspoň poněkud zpomaleno. Jeden odborník o tom řekl, že bude sice méně páchnout než páchne dnes, že však on sám by tam nechtěl chodit plavat či provozovat potápění.

Jiným vážným problémem v Hongkongu je přeplnění ulic dopravními prostředky: ve vnitřním městě pak doprava vázne a je velmi pomalá. Zatím neexistuje plán pro omezení dopravy ve středu Hongkongu, jako to už bylo provedeno ve středu města Singapuru v polovině sedmdesátých let. Jinak ještě v Hongkongu je hrozný pouliční hluk a vzduch tam je těžko dýchatelný. S těmito a podobnými problémy se bude muset později zabývat čínská komunistická správa města.

Odbočka 28. říjen ČSNRA

pořádala 13. února 1989 výroční schůzi. Na pořadu bylo čtení zápisu z poslední členské a výroční schůze. Po schválení zápisu byla přečtena zpráva o činnosti v minulém roce. Bylo vzpomínáno, že zásluhou manželů Oty a Jany Karáskových byl uspořádán - v pořadí už 3. tenisový turnaj a na jeho závěr byl uspořádán večírek, na kterém byly rozděleny hracím ceny. Tenisového utkání se zúčastnilo 26 hráčů a manželé Karáskovi byli požádáni, aby se i tento rok organizování tenisového turnaje ujali.

Předsedkyně Odbočky, sestra R. Nehasilová podala zprávu ze schůzky, kterou uspořádala ČSNRA s ambasadorem Frowickem ze Státního departmentu z Washingtonu DC, v sobotu 11. února 1989, v hotelu Westin - 6100 North River Rd., u O'Hare, který referoval o závěrečném jednání z konference o lidských právech ve Vídni a odpovídal na otázky, týkající se Československa. S uspokojením konstatovala, že se schůzky zúčastnili i členové jiných čs. organizací, včetně Sdružení čs. exulantů z chicagské oblasti a členové Národního svazu českých katolíků.

V dalším jednání br. V. Novotný oznámil, že 9. února provedl se ses. Bártovou kontrolu knihy o příjmu a vydání v Odbočce, spolu s měsíčními bankovními výkazy. Všechny záznamy souhlasily, a proto navrhl dosavadnímu výboru absolutorium. Byl dán návrh, aby si všichni členové starého výboru funkce ponechali. Po jejich souhlasu, byli do svých funkcí jednotlivě zvoleni v následujícím pořadí: předsedkyně - Rozina Nehasilová, I. místopředseda - John Richard, jednatel - zapisovatel - Joseph Bárta, pokladník - Richar Pür, revisor účet - V. Novotný a A. Bártová. Delegáti do Oblastního výboru ČSNRA: Joseph Bárta, Rozina Nehasilová, Viktor Novotný a John Richard. Delegáti do Českých svob. škol: Joseph Bárta a Božena Veisová. J.B.

Závěrečná schůze State Departmentu v rámci právě skončené 3. následné konference CSCE ve Vídni

Dne 7. února t.r. byla na State Departmentu uspořádána schůzka pro zástupce nevládních organizací, kteří pracují ve věcech spojených se Závěrečným aktem z Helsink. Velvyslanec Warren Zimmermann, vedoucí americké delegace, velvyslanec Samuel Wise, zástupce vedoucího delegace, Assistant Secretary of State for Human Rights Richard Schifter a Rozanne Ridgway, Assistant Secretary of State for European and Canadian Affairs, zhodnotili výsledky konference a zodpověděli řadu dotazů. Všichni jsou velmi dobře obeznámeni s tzv. helsinským procesem, pracují na otázkách s tím spojených téměř od samého začátku v různých funkcích.

Příští následná konference CSCE, v pořadí čtvrtá, se bude konat v Helsinkách, ve Finsku, v r. 1992. Mezitím bude celkem devět různých konferencí, na kterých se budou probírat otázky spojené se svobodou informací - na jaře t.r. v Londýně; o ekonomických otázkách v Bonnu, na jaře r. 1990; o ochraně životního prostředí v Sofii v říjnu 1989; symposium o kulturních otázkách v květnu a červnu 1991 v Polsku atp. a tři konference o lidských právech: v Paříži v květnu a červnu 1989; další v Kodani v červnu r. 1990; třetí v Moskvě v září a říjnu 1991.

Při této příležitosti uspořádala organizace Helsinki Watch se sídlem v New Yorku, informativní schůzku ve Washingtonu o situaci v Československu, a to pro své spolupracovníky a zástupce State Departmentu, kteří svého času v Československu působili na americkém velvyslanectví v Praze a další zainteresované činitele Státního Departmentu. Mezi přítomnými bylo několik osob, které se v Praze chtěly zúčastnit tzv. Symposia „Československo 88“. Symposium jak je známo, nebylo čs. úřady povoleno a cizí účastníci tehdy z Prahy odjeli do Vídne, kde bylo uspořádáno paralelní symposium.

Na této informativní schůzce promluvil také prof. Herman Schwartz z Washingtonu, který právě vypracoval pro Helsinki Watch zprávu o situaci v československých věznicích, pro kterou jsme mu také dodali nějaký materiál. Zpráva bude vydána tiskem. Prof. Schwartz byl vloni v Československu, kde

Všeobecný úmysl na březen 1989: Za oběti válek a násilí, zvláště na Blízkém východě a v zemích jižní Afriky

Nedávno se slavilo výročí nejdelšího příměří, jaké kdy lidstvo během svých dějin zažilo. Západní svět žije již přes 46 let v míru a pokoji. Pravda, nevypukla zatím žádná světová válka, ale to neznamená, že se na světě nebojuje a že nikdo nikde válkou netrpí. Stačí sledovat události v Iráku, v Iránu, v Libanonu, v Ugandě, v Afghanistanu a jinde, abychom se přesvědčili o opaku.

Pro nás ovšem se jedná jen o zprávy, které čteme v novinách, slyšíme v rádiu nebo vidíme na televizi. Jinak je tomu s lidmi, kteří v těch krajinách bydlí. Počet uprchlíků z oněch zemí se dnes počítá na milióny. Lidské vášně neutuchají. Různice ideologické, skutečné nebo zdánlivé výhody hospodářské, prestižní zájmy silných jednotlivců jsou příčinou strasti a béd tisíců a tisíců nevinných lidí, jejichž chybou je to, že se tam narodili nebo tam bydlí.

Nechybí ovšem mírové snahy ze strany dobře smýšlejících sousedů, ze strany velmocí, když se jim to hodí do jejich politické linie a hlavně ze strany Spojených národů, které však nemají dostatečné autority, aby ozbrojeným konfliktům zabránily. V poslední době takové snahy dosáhly určitých úspěchů a zdá se, že situace se podstatně lepší. Bohužel k tomu dochází ne z ohledu na trpící obyvatelstvo, nýbrž pro zájmy hospodářské. Strany zúčastněné ve válce si začínají uvědomovat, že vydaje jsou nad jejich síly a že ostatní národy, které si žijí v míru, tím nejen hospodářsky, nýbrž i technicky neobyčejně získávají. Dnešní technika pokračuje milovými kroky, ale, aby ji kdo mohl sledovat, vyžaduje si velkých nákladů.

Naše modlitby jsou užitečné a skoro nutné, aby si všichni uvědomovali, že mírové snahy mají mít jiný motiv než pouze hospodářský. V sázce jsou životy a klidné živobytí tisíců rodin a jednotlivců, kteří k tomu mají stejné právo jako všichni jiní.

Misijní úmysl na březen 1989: Aby svatořečení naší blahoslavené Anežky bylo mocným podnětem k prohloubení náboženského života v naší vlasti

Jako dcera, sestra a teta královská, blahoslavená Anežka je symbolem naší křesťanské národní tradice na nejvyšší úrovni. Málo na tom, že se starala o nemocné a ubohé, že založila řád křižovníků s červenou hvězdou, kteří se měli věnovat pomoci takovým lidem. Může nám být zářným příkladem citění s církví, Františkánské hnutí, které mělo mít velký obrodný vliv na život celé církve, bylo tehdy ještě ve svých skromných začátcích, i když se šířilo s houževnatostí mláděho organismu. A Anežka se do něho zapojila, založila klášter na Františku a dopisovala si se svatou Klárou, zakladatelkou klarisek, aby tak účinně přenesla blahodárnou činnost celého řádu i do našich zemí. Stejně příznivý vliv měla i na rozvoj statních poměrů v našich zemích, nakolik ji k tomu její královský původ určoval a její postavení řešovalo.

Její svatořečení se připravuje již po celou řadu let a čeští katolíci doufají, že k němu dojde v Praze při možné návštěvě svatého Otce. Naše modlitby mají usnadnit obrat k lepšímu náboženské situace v Československu, upozornit na vzácný příklad naší světky a podpořit ty nevýslovné oběti, které naši věřící pro své přesvědčení musí podstupovat.

AUTHENTIC CZECH RECIPES

"Century Czech Recipes
of Tabor Community"

63 recipes in 17-page covered recipe book

★ Meats ★ Pastas ★ Dumplings ★ Pastries
★ Breads ★ Miscellaneous

Send \$2.00 (covers postage) to:

Tabor Community Club

P.O. Box 21

Tabor, SD 57063-0021

Kašpárkovo loutkové divadlo

v sobotu 25. února 1989

ve 4 hod. odpoledne

v 'novém' Velehradě

2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdárek,
klání se vám Kašpárek!!



Otec Jiří Novotný S.J.

3. neděle postní

26. února 1989

1. čtení: Ex., 3, 1-8a 13-15

„Já jsem, který jsem“

Musulmané ve své tradici vypočítávají devětaadesát jmen svého Boha Alaha a tvrdí, že to sté. jméno Boží je nevyslovitelné. Také ve Starém zákoně najdeme několik jmen, kterými se Bůh označuje, El, El Elyon, Šaddaj, Elohim, Jahve, Adonaj, ale každé z nich má svůj odstín.

Za nejvšeobecnější se dá považovat El, protože se užívá i o božstvech pohaných a v tom případě má množné číslo elohim, bohové, jak to cítíme v

ústech královny Ježabely, když vyhrožuje proroku Eliášovi za to, že odstraní proroky a kněze Bálovy. Pak také sloveso, které je doprovází, se klade do množného čísla: „At' mi bohové (elohim) učiní to a ono, jestli zítřejšího dne budeš ještě živ.“

El Elyon znamená Bůh nejvyšší a když Melchisedech tímto jménem žehná Abrahamu, máte dojem, že jde o pohana, který se svým pojetím Boha hodně přiblížil více Abrahamu v jednoho Boha. Někteří potomci někdejších Feničanů, kteří tam bydlili, tvrdí, že Židé našli víru v jednoho Boha až v Palestině a právě u Melchisedecha a od něho ji také přejali. Ale čemu se má věřit více, Písmu či lidským domněnkám?

Velmi archaicky zní jméno Šaddaj, užívané zřídka v knihách Mojžíšových a v knize Rút na označení Boha patriarchů. V tomto archaickém smyslu ho užívá kniha Jobova velmi často. Kolem tohoto jména vznikla celá literatura, protože v asyrštině, tedy asi v akadštině, „šadú“ má význam „hora“ a kmen „šadah“ či „šadad“, od kterého by se mělo odvozovat, znamená v hebrejštině samé „jednat násilně, mocně“. Odtud velmi troufalá domněnka, že Židé se s ním seznámili v horách sinajského poloostrova, kde označovalo boha horského, divokého a proto mocného a vzali je do svého slovníku, pokud jim nebylo zjeveno jméno pravé.

Nejobyčejnějším označením Boha, kterého hebrejská povátná literatura užívá, je nesporně Elohim, jež jim svým tvarem množného čísla předpokládá Boha, který v sobě zahrnuje veškeré vlastnosti všech božstev, které mohli znát okolní pohanské národy. Při jeho užití se však sloveso klade do jednotného čísla, jak je tomu na první stránce bible: „Na počátku stvořil Bůh (Elohim) nebe a zemi.“ Toto jméno není jméno vlastní, nýbrž všeobecné, které označuje Boha jako takového.

Jinak je tomu s jménem Jahve. Zde jde o jméno vlastní. V třetí kapitole druhé knihy Mojžíšovy se nám vypráví, jak Izraelité k poznání toho jména

došli. Bůh posílá Mojžíše, aby osvobodil Israel z otroctví nucených prací egyptských a Mojžíš ho prosí, aby mu oznámil své jméno. Každý, lid i faraón, se ho budou ptát, jménem kterého Boha jim mluví, protože Egyptané těch bohů měli celou řadu a každý z nich měl své jméno. Bůh mu odpovídá tajemnou větou: „Jihje ašer jihje“. „Jsem, který jsem“. A z toho jména „jihj“ „bytí“ pak bylo snadno vytvořeno jméno Jahve, jež je vlastně slovesný tvar ve významu účinném a dalo by se převést „ten, který dává a bude dávat bytí“. Jak vidíme, nejde o skutečné jméno, nýbrž o opis síly Boží existence, kterou on nejen je, nýbrž kterou také postupuje druhým. Ostatně staří Otcové říkali, že Bohu není možno dát jméno, protože před ním neexistoval nikdo, kdo by mu o jméno mohl dát. Jinak se také všeobecně cítí, že ten, kdo komu dává jméno, má nad ním také určitou moc. To nám naznačuje Písmo, když tvrdí, že Bůh přiváděl Adamovi zvířata, aby jim dal každému jméno. Tím si je měl Adam opanovat, jak mu to ostatně později Hospodin přikázal. Ovšem nikdo si nemůže opovážovat, aby měl nad Bohem nějakou moc. Z druhé strany cítíme, že jména udělovaná pohaným božstvům od lidí znamenají, že ta božstva jsou v podstatě lidským výtvořem a výmyslem. Nutno také poznamenat, že Bůh nedává nikdy své zjevení jen tak darem. I v tomto případě je doprovází úkolem osvobodit vyvolený národ.

O jménu Adonaj bude stačit malá poznámka. Znamená prostě „pán“ nebo vlastně „můj pán“ a Židé jim rádi nahrazovali jméno Jahve, když je z velké úcty k Bohu nechťeli vyslovovat. Došli dokonce tak daleko, že i místo Jahve či Adonaj etou dnes „haššem“, což znamená prostě „to jméno“.

Ptáme se, proč se nám předkládá tato perikopa v postě, jednak tento důležitý úryvek Starého zákona se při nedělní liturgii nikdy nečítával a bylo by škoda, aby s ním věřící nebyli obeznámeni. Ale ještě případněji se může říci, že se tu jedná o Boha, který dává bytí a to nejen bytí jakékoliv, nýbrž bytí v jeho plnosti, které se projevuje vykoupením, jehož největšími svátky jsou právě velikonoce a na ty se právě v době postní připravujeme. Proto je třeba znát všechny nejhlubší pohnutky, pohnutky, abych tak řekl, ze samé bytosti Boží, které k tomuto vykoupení vedly.

DOBA POSTNÍ

TŘETÍ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Poučili jsa nás, Bože, — abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí. — Milostivě pohled', jak ve svědomí cítíme svou vinu — a pokorně se z ní vyznáváme. — Otevři bohaté prameny milosrdenství a dobroty — a ustavičně nás pozvedej. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána o Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 3, 1-8a. 13-15)

Mojžíš pásal stádo Jitry, svého tehána, mitjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo na step, přišel k Boží hoře Chorebu. Zjevil se mu Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal zprostřed keře. Díval se a hle — keř hořel ohněm, ale neshořel.

Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, Bůh zvolal zprostřed keře: „Mojžíši, Mojžíši!“

A on odpověděl: „Tady jsem!“

(Bůh) řekl: „Nepřibližuj se sem, zůj své opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda avatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abraháma, Bůh Izáka a Bůh Jakuba!“ Mojžíš zahlíhl svou

tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu mého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek kvůli bircům; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země tekoucí mlékem a medem.“

Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: 'Bůh vašich otců mě posílá k vám.' Zeptají-li se: 'Jaké je jeho jméno?' — co jim mám říci?“

Bůh pravil Mojžíšovi: „Jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: 'Který je, posílá mě k vám.'“

A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: 'Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův posílá mě k vám.' To je mé jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (1 Kor 10, 1-6. 10-12)

Chci vám, bratři, připomenout jednu věc. Nad všemi našimi praotci byl rozprostřen oblak, všichni prošli mořem, všem se dostalo Mojžíšova křtu v oblaku a v moři, všichni jedli tentýž duchovní pokrm a všichni pili tentýž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a ta skála byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly, aby to byl pro nás výstražný příklad, že nesmíme toužit po špatnostech, jak toužili oni. Ani ne reptejte. Někteří z nich tak reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce.

To všechno, co se jim stalo, přihodilo se jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá dobrý pozor, aby nepadl.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁSE (Lk 13, 1-9)

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, ježichž krev smínil Pilát s krvi jejich obětí. On jim na to řekl:

„Myšlíte, že títo Galilejci byli větší hříšníci než ostatní Galilejci, když to museli vytrpět? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni podobně zahynete.“

Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a uamřila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni právě tak zahynete.“

Pověděl pak toto podobenzství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel hledat na něm ovoce, ale nik nenalezl.“

Řekl proto vinaři: „Hle, už po tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenalezám. Vysekni ho! Proč má zabírat půdu?“

On mu odpověděl: „Pane, ponech ho ještě tento rok, až ho okopám a pohnojím. Snad příště ovoce ponese; jestli ne, děj ho porazit.“

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1., 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoli zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZAX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Nový výměnný kurs:

9.40 tuzexových bonů a 1 US dolar

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

ASOCIACE

Byla první sobota a byl velký mráz. Auto bylo promrzlé víc než naše kosti a tak z toho byla devátá u sv. Josefa v Port Moody místo deváté v naší farnosti Všechny svatých na coquitlamském kopci. Ušetřilo nám to stoupání a dva kilometry. U sv. Josefa působí již sedm let Otec Rossi, mladší kněz italského původu. Díky jeho horlivosti a neúnavné práci se tato farnost rozrostla nejen co do počtu farníků, ale též do hloubky. Před třemi roky přišel k Otci Rossimu starší kněz z Alerty, že je zde mírnější klima. Jeho jméno Swoboda zvýšilo moji zvědavost. Skutečně, jeho rodiče pocházeli z pohraničí mezi Čechy a Polskem, tedy asi z Kladska, nebo ze Slezska. Ještě „za Rakouska“ přišli do USA a později do studené severní Alerty, kde se tento kněz asketického vzhledu narodil. Po čase se z tohoto tichého a usebraného kněze vyklubal oblíbený a vyhledávaný zpovědník. Jak už to tak bývá u některých svatých mužů, i Otec Swoboda má svůj návyk co svádí k pousmání: za každým vyznáváním hříchem a poklesem říká kajícímu „good“, jako kdyby to říkal k tomu prohřešení. Chce však odměnit kajícího za upřímnost. V tu první sobotu musel Otec Rossi pryč, a tak celebuloval Father Swoboda, který jindy jen koncelebruje. Tím se ukázalo, jak velkým mariánským ctitelem je tento kněz, a dokonce, jak krásně dovede promluvit. K té otázce odkud je, hrde dodává: „Protože máme nyní v Římě papeže, který je Polák, tak jsem také Polák“ a srdečně se zasměje.

Docela náhodná příležitost, jako tomu bylo v uvedeném případě s Otcem Swobodou, nebo co vyústí z náhlé situace, často udělá z člověka hrdinu, formát. V divadle, když někdo musí náhle zaskočit za slavnou hvězdu, i ve sportu, kdo dostal příležitost za slavného hráče zaskočit a najednou zazářit.

Bylo to u dominikánů, jak se říkalo, u sv. Jiljí v Praze. Když byli dominikáni odvezeni a řád zrušen, po krátkém mezidobí co tam působil zbylý dominikán Otec Lukáš, dobře známý ze svých výborných kázání a misií, byl do tohoto chrámu a farnosti přeložen zcela neznámý starší kněz, Otec Šíp. Měl krásný hlas a známosti s Národním divadlem. A tak často v neděli si přišli na kůr zazpívat Beno Blachut, Eduard Haken a jiní. Co však tento chrám naplňovalo, to byla kázání, úžasná kázání tohoto

holohlavého kněze z neznáma, s krásným, silným hlasem. To byl Otec Šíp, zcela nová hvězda a v těžké době.

A ještě jedna taková pro - buzená vzpomínka: když zemřel u P. Marie před Týnem pan farář Brejcha, byl tam k mladému kaplanovi přeložen z venkova starý kněz o holi, s hospodyní co nevěděla co je úsměv. Otec Wagenknecht, když do Týna přišel, byl pravým opakem jakékoliv horlivosti. Spíše se snažil svojí záporností a nevrostlostí náboženský život v této staré farnosti tlumit. Netrvalo to však tuze dlouho, a neodvažují se uhodnout příčinu, pojednou se tento kněz změnil natolik, že dokonce pomáhal kaplanovi se zpovídáním. Kdo poznal zalézavý chlad v Týně, tak si snad dovede udělat obraz, že vysedávání ve zpovědnici v tomto studeném kostele rozhodně nebyl žádný med. Když tento kněz někdejší nevalné pověsti zemřel, nejenže dobře zemřel, ale měl najednou hodně těch, co se za něho upřímně modlili.

Nejen z Evropy a USA, ale i z Kanady se slyší, že jsou kněží co lidem připadají, jako kdyby víru ztratili. Zvlažněli, nehledí si farnosti a pod. Je to jen jejich vina? Nemohou za to i věřící? Bylo to v malé české vesnici, ve Višňové u Dobříše. Působil tam horlivý a obětavý Otec Pavlíček, též vynikající kazatel co měl v neděli kostel přeplněný. Hospodyní mu dělala maminka. K jejímu velikému zármutku její syn onemocněl rakovinou a velmi trpěl. To již začala doba, kdy se lidé počali bát chodit do kostela. Přestaly návštěvy na faře a ve vesnici se lidé radši knězi vyhýbali. Přivezl jsem jednou Otci Pavlíčkovi takové to nafukovací kolo jako duše od pneumatiky, co bylo na počátku padesátých let těžko k dostání. Maminka mu je podložila, aby mu zmírňovala bolesti. Bylo mi tohoto kněze blízkého smrti velice líto. Trochu jsme se rozhovořili, a co vyšlo najevo: ani ne tak jeho osobní utrpení, ale ta opuštěnost od farníků, jejich nevěda, že se k Otci Pavlíčkovi nehlásili, to ho bolelo mnohem víc. Musí to být hrozné zklamání i na mnohých farárech na Západě, že kněz zůstává sám a z vlažnosti na něho lidé zapomínají. Vždy se chválilo návštěvování vdov a sirotek, i nemocných. Přidejme si k tomu i ty naše kněze a občas si na ně vzpomeňme nejen modlitbou, ale i návštěvou.

V. Rechner

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

I na ostrovech Pacifiku má katolicismus své problémy

Kdybychom rozstříhali mapu malého US státu Rhode Island na 2,100 kousků a pak je rozházeli do dvou třetin rozlohy USA, mohli bychom si udělat jakousi představu o rozáshlosti diecéze Karolinských a Marshallských ostrovů v severním Pacifiku. Po širším území SSSR je to druhá největší katolická diecéze světa o rozloze 2.5 milionu čtverečních mil. Jen asi 100 z jejich 2,100 ostrovů je však obyvatelných. V čele této diecéze, která má své těžko řešitelné pastorační problémy, je dnes americký jezuita biskup Martin Neylon.

Na tamních třech větších ostrovech - Truk, Yap a Ulithi - žijí tři různé doposud kmenové národy, jejichž rody však mluví devíti rozličnými jazyky. Biskup Neylon mluví anglicky a truksky. Když jednou měl na ostrově Yapa sloužit mši sv. nemohl nalézt nikoho, kdo by byl schopen přeložit jeho slova z angličtiny nebo truktiny do yapštiny. Nakonec se mu podařilo nalézt dva lidi, kteří mu pomohli: jeden z nich překládal jeho kázání z angličtiny do ulithinštiny a druhý pak z ulithinštiny do yapštiny. Hlavně překládání Písma sv. do těchto jazyků má své velké problémy. Tak např. překladatelé z ostrova Truku nevěděli, co znamená slovo „beránek“ ve výrazu „Beránku Boží“, protože o tomto zvířeti nikdy neslyšeli, ovce tam nepěstují a také nechápali, jak Kristus mohl být ztotožněn s nějakým zvířetem. Jindy zase hledali smysl výrazu „král králů“; nakonec se rozhodli přeložit tento výraz slovy „pohlavár všech pohlavárů na všech ostrovech“, aby tomu mohl prostý lid porozumět. Také slovo „pahorek“ v truktině neexistuje, protože celý tento ostrov leží pouze osm stop nad mořskou hladinou a žádné kopce tam nejsou.

Obrovské vzdálenosti mezi ostrovy jsou rovněž velkým problémem pro tamní misionáře. K přepravě užívají motorových člunů, aby dospěli k bližším ostrovům, a nákladních lodí, aby se doplavili na ostrovy vzdálenější. Nákladní lodi však tam jezdí jen zřídka a jejich jízdní řád je velmi nepravidelný. Tak například biskup Neylon měl na jednom vzdáleném ostrově vysvětit loňského roku jednoho seminaristu v jeho rodné farnosti na kněze dne 15. srpna (na svátek Nanebevzetí Panny Marie) - ale dospěl tam

terpve 8. prosince na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie!

Na těchto ostrovech žije dohromady asi 100,000 obyvatel, z nichž polovina jsou katolíci křesťané. Teprve v poslední době se tamní mladí lidé začali živě zajímat o kněžství a řeholní život. Z tamních dnešních 31 kněží je doposud jen 7 domorodců a jeden z nich má být brzy vysvěcen na světícího biskupa. Tamní seminaristé studují na „krajském“ semináři v Suva na ostrovech Fidži. Obyvatelé těchto ostrovů jsou vesměs velmi chudí, avšak přitom jsou velmi přátelští a dobrácké povahy. Většinu svého času a své energie musejí věnovat hledání obživy. Mnohým z nich poskytuje obživu prodej kopry - tj. sušených jader kokosových ořechů - pro nákladní lodě, které tam v přístavech zakotví.

Jinou starostí biskupa Neylona a jeho misionářů je nedávné snížení vládních subvencí na katolické školy. Na těchto ostrovech dosud neexistuje televize a proto jejich obyvatelé si kupují pro svou zábavu videokasety. Filmy, které tam jsou k dostání, jsou však pochybné mravní hodnoty, protože šíří nemravnost a násilí. Proto biskupství na ostrově Truku založilo „knihovnu“, ve které si rodiny mohou vypůjčovat opravdu hodnotné filmy, jichž tam nyní mají asi sto. Kořen všech těchto těžkostí šíření Kristova evangelia však spočívá úplně jinde, a je tak trochu společný všem národům a zemím tzv. Třetího světa, kde dějinný vývoj probíhal zcela jinak než v zemích staré Evropy.

Za prvních dva tisíce let vytvořilo totiž křesťanství prozatím jen kulturu západoevropskou, vyrostlou z latinsko-řeckých základů. Ta byla „naštepována“ na pohanské kmeny západní, střední a východní Evropy, které se pomalu vyvíjely v křesťanské národy přes více než jedno tisíciletí ze staré západní římské tzv. křesťanské říše - prošly dlouhým vývojem řemesel, filosofickým myšlením, humanismem, uměním, vědeckým rozvojem a civilizačním pokrokem, který uspíšil průmysl a masová výroba všeho. A když pak přišli a přicházejí misionáři z těchto zemí do krajů zcela ještě nevyvinutých, je s tím spousta zcela nečekaných problémů. Východní církve vyrůstaly na kultuře staré byzance, měly sice svůj vlastní odlišný vývoj, ale od začátku byly v blízkém rodinném příbuzenství s řecko - latinskou kulturní tradicí, i když pak šly po jiných cestách. Když se zase rozjeli římskokatolíci misionáři do starých kulturních zemí Dálného východu, byli tam nutně považováni téměř za „špiony“ cizí politické mocnosti s jakýmsi tajnými mocenskými zájmy, zvláště když neměli z Říma dovolení „zabalit“ východu úplně cizí středověkou scholastiku do myšlenek staré Číny, Japonska, Koreje či Indie. A tak snad teprve rozšířením západní technické civilizace do všech těchto končin světa - najde teprve Kristova církev způsob, jak se různým kulturním tradicím může navenek přizpůsobit a přitom zůstat vnitřně jednotná a stále Kristova - v jeho utrpení, zmrtvýchvstání a v lásce ke všem lidem.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

DOPISY našich čtenářů

Milý náš Otče,

Vy sice nemáte žádný čas pro sebe, ale mělo by to zajímat H.N. a jeho čtenáře: jde o pěknou knihu a pěkné čtení.

Že člověk v Kanadě potká Američana, to by nemělo být nic mimořádného. Ten, se kterým jsem se setkal byl elegantní pán o kapánek starší než bavíme o středním věku. Na odpověď odkud jsem, přišel otázka zda jsem četl „The Ruptured Decade 1938 - 1948“ od Milana Jana Halla. Přiznal jsem, že tuto knihu neznám. K mému milému překvapení (asi mne pán tušil, že kniha nehraje v Kanadě snadno k dostání), za několik týdnů mi zmíněná kniha přišla poštou z USA.

Kniha mě zaujala jakmile jsem ji dostal do ruky. Je napsána poutavě, a poněvadž jedná o dobrou, kterou jsem sám prožíval, četl jsem ji tak říkajíc jedním dechem. Mimo historických událostí a osobních vzpomínek úspěšného jazzového kapelníka a skladatele, je kniha krásnou odnou na radinu, lásku k rodičům a citovou lásku rodičů k dětem, něco co dnes v knihách nehývá obvyklé. Právě čtenáře Prahou, Moravou cestou do Ručovic, Francii s Paříží za války a po válce, a dokumentuje krásné lidské vztahy v civilní i armádní Americe oněch pohutých let. Čtenář vlastně celou tu předválečnou, válku a poválečnou dobu znovu s autorem a mnohé si doplní k vlastním vzpomínkám a zkušenostem.

Úvod ke knize je od prof. Radomíra Luži z Tulane University. Stojí to za čtení a doporučení. Příkladem Vám obálku knihy. Vydalo ji nakladatelství Ameron House, P.O. Box 1200, Mattituck, NY 11952.

Hezké čtení přeje o H.N. s Vámi v čele udeřte pozdravuje Váš čtenář z Kanady

P.S.

Kniha je velmi zajímavá a poučná pro mladou generaci.

když vyšla i česky, byl by z ní užitek u čtenářů co anglicky nerozumí.

THE RUPTURED DECADE (1938 - 1948)

A Novel by Milan Jan Halla

IN August 1968, tanks flying the hammer and sickle roared into Czechoslovakia to „liberate“ it from itself. For a few days, the world was shocked but all too quickly switched its attention to other problems, of which there was an abundance that year.

The author, a Czech-American, was deeply troubled by this unprovoked act of aggression and some years later decided to record his own recollections, starting with the first invasion of his native country in March 1939 when other tanks, flying the Nazi swastika that time, stormed into Prague and put an abrupt end to national life as he knew it - a 19-year-old student and musician. Less than a decade later, having returned to Czechoslovakia with the U.S. Army, he witnessed the insidious advent of another type of totalitarian rule to which that unhappy country in the heart of Europe fell victim for the second time within a decade.

Despite his lightly fictionalized format, the author presents a moving but accurate account, from the vantage point of his late teens and early twenties, of the destruction of his native land in 1938-39, the shocking fall of France in 1940, his voyage to the United States, the amazing transformation of America after Pearl Harbor, and his return to Europe with the United States armed forces.

Throughout the narrative he vividly depicts his service in the Czechoslovak, French and American armies, while interspersing his eye-witness testimony with echoes of American popular music so dear to him as a performer, and loved by young people of the period on

both sides of the Atlantic

Extracts from the Foreword by Professor Radim Luza, Tulane University

The past decades have seen an enormous outpouring of literature on the Second World War. Much less has been written on the fates of its individual participants. The significance of the war is not to be found just in facts and historical actors. To really understand them, one should know what ordinary people, men and women, did or tried to do. All the more so, when the writer happens to have been an active participant who can describe his emotional involvement and his activities fairly and soberly.

Such is the case with this novel by Milan Jan Halla. The eye-witness report of a young Czech-American does not reevaluate or shed new light on the war. His testimony, however, gives insight into the history of the Czech people from the time of the destruction of the Czechoslovak state by Hitler in March 1939 to the Communist takeover of the restored Czechoslovak democracy in February 1948.

This is a reliable autobiographical account. It attempts to recreate past events against the background of one who lived through that era before the human „irrelevancies and loose ends“ which accompany any historical process, have disappeared. The author was not only a witness but also a sensitive chronicler who captured his recollections in clear yet impressionistic sketches. He has lived through the critical events, worries and thought about them, and turned them into fictional form after enough time elapsed to recollect them in relative tranquillity. The book presents a canvas on which many Czech and American developments during the 1938 - 1948 decade are painted with sympathy and interest. Ultimately, this is, by the author's own confession, a subjective account of his recollections, not a political biography.

Pasadena - Kalifornie

Milí čtenáři H.N.

Už 20. ledna jsem odletěl ze zimomřivě Chicaga do slunné Kalifornie společností „United Airlines“, která je už známá tím, že letadlo nikdy neodletí včas. A tak jsme měli opět skornou hodinu zpoždění.

V Los Angeles na mne čekali moji obětaví známí, kteří mě odvezli do svého domova v Pasadeně.

Druhý den ráno při čtení novin jsem se dověděl, že policie v L.A. opět udělala nájezd na prostitutky a jejich zákaznický. Je to nějak podezřelé, že už po druhé po mém příjezdu provádějí „čistku“. Tentokrát to bylo v severozápadní části města. Útulný domov mých přátel je však na jihu, kde žije pravděpodobně slušnější obyvatelstvo. Policie je tu také přinejmenší i na motoristy. Právě kousek od domova mého přítele Standy zavěsila na signalizační stožár nový radar s fotografickou kamerou na chytání provinilců. A tak, chudák Standa, dostal už hned dvě pokuty. Losangelská městská správa totiž namontovala kameru na křižovátku Union Street a North Fair Oaks Avenue, která když projede červenou vaše auto jednoduše vyfotografuje a přesně zaznamená datum a čas. Tak vidíte k čemu všemu nevede moderní technologie! K chytání a pokutování motoristů, kteří projedou na červené světlo. Chvějí-li se vymlouvat, ukáží jim dokumentární obrázek a je po výmluvách. „Photo radar technology“ projednával 15. února už i soud v Arizoně, neporušuje-li se touto metodou jakýsi ústavní zákon. To, jak dopadne soudní rozhodnutí v Paradise Valley v Arizoně, bude mít vliv také na Pasadeně. Šoféři tím zrovna nadšení nejsou a tak se hrání Paradise Valley v Arizoně je prozatím v USA druhým místem po kalifornské Pasadeně, kde je tohoto zařízení „fotoradar“ prozatím užíváno.

A teď také něco veselejšího. 28. ledna spolek „Czechoslovak Beseda“, Pasadena, pořádá opět „Camellia Dinner Dance“ - šli jak tomu u nás v Chicagu říkáme „Representační ples“ v pěkném sále „Elks clubu“ na 400 West Colorado Blvd., se sešli krajané nejen z Pasadeny, ale i z celého okolí. Sál na 200 lidí byl plně zaplněn. Čtyři páry mladých chlapců a děvčat zatan-

Rada svobodného Československa k výzvě čs. inteligence

Rada svobodného Československa a československý exil sledovaly s obdivem a pohnutím vážnost a důstojnost, s jakou pražští občané hodlali uctít památku Jana Palacha o dvacátém výročí jeho tragické smrti. Jejich pocta měla být připomínkou Palachovy výzvy ke svědomí občanů a k národní odpovědnosti za budoucnost Československé republiky.

Proti důstojnému postoji manifestantů se komunistický režim postavil v plné hrůzě své policejní moci. Do tváří vzpomínajících Palachovu oběť, celý týden slápal okovanou hotou násilností, kteří se vydávají za nchránce bezpečnosti. Choval se tak ve dnech, kdy jeho vlastní ministr zahraničních věcí podepisoval ve Vídni závěrečný dokument následné konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a znovu zavazoval svou vládu respektovat všechna lidská práva a svobody občanů.

Zatímco v Moskvě, v sousedním Polsku a v Maďarsku komunistické režimy vstupují v dialog s nezávislými kritiky a oponenty, kteří nechťejí nic než hlavo svého lidu, pražský režim opět vsadil Václava Havla a jeho přátele do vězení za to, že chtěli uctít památku Jana Palacha.

Vězení a monstrprocesy byly v minulosti obvyklým řešením krizí v československém komunistickém režimu. Černý týden od 15. do 21. ledna 1989 a jeho důsledky jsou svědectvím nové krize nedozírné hloubky. Prokázalo se, že určité elementy v aparátu komunistické strany a státní bezpečnosti stojí tentokrát proti celé společnosti. Ve své bezradnosti - jak řešit problémy, nahromaděné za čtyřicet let komunistické diktatury - se uchylují k jediné zbraně, která jim zbývá - k holému násilí.

Proti tomuto násilí se v minulém týdnu zvedly vedle hlasů svobodných vládních i hlasy kulturních pracovníků mnoha západních zemí. Nade vše si však vážíme výzvy československé inteligence v samotném Československu. Uprostřed posledního výbuchu násilí v Praze si reprezentanti československé kultury uvědomili, že dozrál čas, aby se komunistům řekla pravda.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5819 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

MODERNÍ LÍČESY, STRÍHÁNÍ VLASŮ ZA NÍZKÉ CENY

Dagmar Tlach
2117 So 61st Ave
Cicero, IL 60650
☎ 656-6707

(Dokončení na str. 7)

Řekli ji za nás všechny.

V jejich rozhodném odmítnutí násilí-jako nástroje, kterým by mohla být řešena současná československá krize - v jejich nekompromisním požadavku, aby Václav Havel a ostatní byli propuštěni na svobodu a v jejich výzvě, aby režim vstoupil v dialog se zástupci nezávislých hnutí o nápravu veřejných věcí, slyšíme hlas všeho lidu Československa. Tak jako v kritických letech 1918, 1938 a 1968 byla československá inteligence svědomím všech, tak to znovu prokázala dnes. Vzdáváme jí za to dík a čest. Ujist'ujeme všechny, že ve chvíli, kde nejde jen o blaho občanů, nýbrž i o budoucnost státu, promluvili také naším jménem, že za nimi stojí celý náš exil.

(Vysíláno Svobodnou Evropou 31. ledna 1989)

XXXXXXX

Rada svobodného Československa se rovněž ztotožňuje s obsahem dopisu kardinála Františka Tomáška ministerskému předsedovi Ladislavu Adamcovi, když jménem „katolického lidu“ odsoudil 20. ledna „drsné násilí“ režimu a prohlásil: „Ve jménu Evangelia Kristova, z něhož vyrostla naše národní a evropská kultura Vás žádám: nastupte cestu přímého dialogu státu s církví i všemi občany, a to hned.“

XXXXXXX

Lidé nestojí o komunistickou „demokratizaci“. Chtějí opět svou celou demokracii.

XXXXXXX

Zemřel dr. Jaroslav Profous

Dne 28. ledna 1989 zemřel v New Yorku dr. Jaroslav Profous, sociální pracovník a vlastenec. Narodil se r. 1908 v Rosicích u Chrudimi a po studiích na právnické fakultě obdržel doktorát práv na Karlově universitě v Praze. Do tragického Mnichova pracoval v českém pohraničí u Důchodkového soudu v Chebu. Jako

krajský důvěrník sociální demokracie pracoval úzce s německými sociálními demokraty. Po zabrání Sudet byl zvolen do krajského výboru Národní strany práce v Hradci Králové, a po okupaci v březnu 1939 se zapojil do odbojové organizace „Petiční výbor - Věrní zůstaneme“. Byl zatčen gestapem a poslán do koncentračního tábora. Po osvobození byl jmenován generálním tajemníkem Fondu národní obnovy. Pro důslednou kritiku spolupráce s komunisty byl po únorovém puči vyloučen ze své strany a uprchl do Belgie. Pomáhal organizovat uprchlické tábory v několika zemích a po příjezdu do USA se věnoval činnosti mezi starousedlíky a pomáhal organizovat českou školu v New Yorku. Zasloužil se o to, že Národní budova na Manhattanu zůstala v našich rukách. Po celou tu dobu byl ve vedení čs. sociální demokracie a členem výkonného výboru RSC. Svému kředu demokracie, snášenlivosti a sociální spravedlnosti zůstal věrný do své smrti.

XXXXXXX

**V Mnichově zemřel
Vilém Hejl**

24. ledna 1989 zemřel v Mnichově Vilém Hejl, spisovatel a novinář, člen RSC. Narodil se v Praze 24. září 1934. Z politických důvodů nebyl přijat na vysokou školu a v letech 1953 a 1954 byl vězněn. Roku 1968 byl tiskovým tajemníkem K-231, podepsal Chartu 77, emigroval, a do své smrti pracoval ve Svobodné Evropě. Je autorem několika novel, z nichž jedna byla zfilmována. Na Západě vyšly: Zásada sporu, Ex offo a Hodina hvězdopravců. S Karlem Krylem napsal Zprávu o organizovaném násilí. Přípravuje se vydání další jeho práce. Odchod Viléma Hejla je těžkou ztrátou pro československý exil.

VYPOVÍDÁ VÁM UŽ SLUŽBU VAŠE STARÁ KÁRA?

Začíná Vás zlobit a tím Vám jasně napovídá, že se připravuje „do pense“, a bude potřebovat každým rokem celou řadu nových oprav.

V tom případě se jí jednoduše zbavte, dokud za ni ještě něco dostanete a kupte si buď to zbrusu novou, anebo starší, jen trochu ojetou. Nedejte se však přitom „uspat“ americkou výmluvností různých „auto-dealerů“, ale obraťte se na spolehlivou řadu svého krajanů

LUBOŠE SVOBODU

u známé firmy „Gleason Chevrolet“

7901 W Roosevelt Road

Forest Park, IL 60130 ☎ 771-2600

který se chce sice uživit, ale zároveň svou zkušeností a poctivostí svým krajanům posloužit a prospět.

Ota Hora, Ottawa

Návštěva dr. P. Zenkla u churavého presidenta dr. E. Beneše v Sezimově Ústí dne 10. září 1947

Před několika lety jsem dostal od paní Libuše Drobílkové, jednatelky Národní rady žen svobodného Československa a generální tajemnice Čs. strany národní sociální v exilu, část z nedopsaných Pamětí dr. Petra Zenkla. Toto je tedy část záznamu dr. P. Zenkla, doklad č. 114:

„Bylo to dne 10. září 1947, právě v den pokusu o atentát na tři členy Gottwaldovy vlády, ministra spravedlnosti dr. Drtinu, ministra zahraničí Jana Masaryka a mne. Odjeli jsme ráno na návštěvu do Sezimova Ústí a cestou jsme se zastavili na tábořské radnici u výborného starosty města Tábora. Soumára a některých dalších přátel. Do Sezimova Ústí jsme přijeli před polednem a uvítala nás paní Hana Benešová, která nás uvedla do přijímacího pokoje

V rohu pokoje seděl v křesle prezident, který se tehdy pomalu začal zotavovat ze silného záchvatu. Pozdravil se s námi a uvítal nás v sedě. I když dobře mluvil a jasně uvažoval i bystře odpovídal na otázky, přece jen bylo velmi zjevné, že prodělal těžký záchvat. Zůstal jsem s ním sám v rozhovoru. Mezitím provedla paní Benešová moji ženu zahradou a ukázala jí, jaké chystají změny v zahradě. Pan prezident se v hovoru se mnou živě zajímal o vývoj politických událostí, o přípravy sněmovních voleb a o jednání komunistů. V rozhovoru jsme pokračovali až když se naše ženy vrátily, ale během oběda - vzhledem k přítomnosti našich žen jsme rozhovor pozměnili. Po obědě jsem šel s panem prezidentem do zahrady a on se o mne silně opíral. Zdůraznil mi, jaké mu dělají starosti komunisté a s jakými obavami sleduje jejich akce. Řekl mi, že mne vedoucí činitelé ve straně komunistické nenávidí a všemožně se snaží u veřejnosti mou popularitu, tehdy velikou, co nejvíce napadati a snížit. Poznámenal - jen jakoby mimochodem - že jistě vím o tom, že hledají cestu, jak se mne zbavit. K této poznámce jsem se tehdy ani nevrátil, ač jsem věděl, co má pan prezident na mysli. Pak přímo pokračoval: „Nevěřím jim nic, naprosto nic. Podvedli mne všichni, stejně jako Stalin a jsem si nyní plně vědom, že se jejich ujišťování nemůže věřit. Jsou všeho

schopni... Není vyloučeno, že se pokusí o puč. V tom případě Ty musíš odejít, a to ihned. Tebe by neušetřili.“

Rychle jsem se otázel, zdali by on odešel za hranice. S krajní vážností odpověděl: „Já nikoli. Já bych se už o to nepokusil. Třetí exil by byl pro mne nemožný. Ostatně, mne by asi komunisté ušetřili, ale Ty bys musel odejít!“

Nestačil jsem ani reagovat na presidentova slova a vtom se k nám připojily obě naše ženy. Byl bych rád věc před ženou zatajil, abych ji nezpůsobil další starosti k těm nesčetným, které v té době prožívala, ale pan prezident se sám k ní hned obrátil a řekl: „Právě tu říkám dr. Zenklovi, že se komunisté uchýlí možná i k puči a v tom případě že by musel ihned odtud odejít, ježto by ho nepardonovali.“

Moje žena byla těmito slovy velmi vzrušena a paní Benešová řekla: „Paní Pavluško, můj manžel to musel panu doktorovi říci, aby byl na všechno připraven.“ Tím prozradila, že pan

president byl připraven učinit mi toto sdělení a varoval mne... Těžko vypsat napětí, které se nás všech zmocnilo. Další náš hovor byl pak tím už velmi ovlivněn. Cestou do Prahy jsme nejprve mlčeli a pak se rozhodli, že zajedeme do Mladé Vožice navštívit mého bratra Jaroslava a jeho rodinu. V Praze jsem nejprve doprovodil mou ženu domů, načež jsem zajel do vládní budovy pro došlou poštu a odtud do Obecního domu, kde jsme měli důležitou poradou s politickými slovenskými činiteli. Tam jsem se teprve dozvěděl od svého osobního tajemníka Františka Ambrože, co se během dne stalo: o tom, že třem členům vlády byly posílány krabičky s vražednými výbušninami a že jedním z těch tří jsem byl i já... To byla pro mne první zpráva o pokusu o atentát... Pak už byly noviny plny zpráv o tomto zákeřném pokusu a četl jsem dokonce v komunistickém tisku podlou narážku, že není vyloučeno, že šlo jen o senační trik národních socialistů, kteří to sami zosnovali.“

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombinační kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přilehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obývací nově koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parketové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechny nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradou, odhad a sehnat hledanou nahlídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žadejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

(Dokončení ze str. 6)

čilo libivý tanec, který nacvičila paní Eva Riesner - Mastík. Škoda, že se jich letos nepřihlásilo více. Ale pro kalifornské vzdálenosti je to vše velmi komplikované. Mile jsem však byl překvapen větší účastí mladších krajanů; minulého roku jich tam bylo jen několik. Ti starší pravděpodobně byli

postiženi chřipkou, která tu právě řádila. Také v poslední chvíli někteří návštěvu odřekli, i když byli přihlášení. K tanci i poslechu vyhrával orchestr Viktora Wagnera. Byla to velice pěkná zábava; dokonce se po jejím skončení nechtělo nikomu ani odcházet domů a radili se, kam by měli ještě „vyrazit“. Všechny známé v Chicagu a čtenáře H.N. zdraví Karel Svec

Islamabad, Pakistan. — V neděli 12. února asi 8 tisíc Pakistánců, zejména mladých lidí, bouřlivě protestovalo před moderní budovou „Amerického ústředí“ v pakistánském hlavním městě proti brzkému dání do prodeje v USA knihy indického autora Salmana Rushdie „Satanské verše“, protože prý tato kniha uráží proroka Mohameda a islámské náboženství. Demonstranti sice silně poškodili tuto budovu, avšak nikdo uvnitř budovy nebyl zraněn. Když demonstranti začali házet na policii kamení a poloprázdné granáty slzotvorného plynu, policie do nich začala střílet: 6 demonstrantů bylo zastřeleno a 80 dalších zraněno. - Americké ústředí je knihovna s americkou literaturou pro pakistánské zájemce a zároveň ústav pro kulturní styky mezi oběma zeměmi. Román „Satanské verše“, pojmenovaný po verších, které prý prorok Mohamed odstranil z Koránu, protože byly inspirovány ďáblem, vyvolal v celém mohamedánském světě velký hněv. Už byla zakázána v Pakistánu, Bangladéši, Indii, v Egyptě a v Jižní Africe. V Anglii, kde spisovatel Rushdie nyní žije a kde se tato kniha těší už velké oblibě, na začátku února asi 3 tisíce muslimů, proti ní protestovalo ve městě Birminghamu. Demonstrace v Islamabadu se však záhy projeví jako celkové protiamerické. Demonstranti totiž nosili nápis: „Americký imperialismus pryč z Pakistánu!“ - V r. 1979, za prezidenta Cartera, pakistánská demonstranti napadli - tenkrát s mlčenlivým souhlasem prezidenta Zia - budovu amerického velvyslanectví, vzdálenou více než míli od Amerického ústředí. Tehdy zahynuly ve velvyslanectví 4 osoby a budova byla zničena ohněm, takže musila být znovu postavena. US vláda proto bedlivě pozoruje vývoj událostí v Pakistánu, zvláště když dosud posílá přes Pakistán veškerou nutnou pomoc mujaheddinům v Afghanistanu. - Demonstraci v

Pakistánu však aféra románu „Satanské verše“ neskončila. Dne 14. února iránský vrchní vládce ayatollah Chomeini, rozkázal muslimům, aby usmrtili autora i vydavatele této „rouhavé“ knihy. Podle zprávy teheránského rozhlasu, Chomeini doslovně řekl: „Vybízím všechny horlivé muslimy, aby je popravili rychle, kdekoliv je naleznou, aby se nikdo neodvažoval urážet islámskou svatost. Kdokoliv by byl zabit při vykonávání této výzvy, bude považován za mučedníka a půjde přímo do nebe.“ Na den 15. února byl v Iránu vyhlášen „Den národního smutku“ kvůli potupě islámu, koránu a pozeňaného proroka, Rushdieho knihou. - Kniha „Satanské verše“ je román, který líčí život v Anglii a v Indii za dřívějších koloniálních dob a zároveň pojednává o střetnutí západní a východní civilizace. Prý nikterak islám netupí. Ti, kteří tuto knihu odsuzují, ji ani nečetli: jsou však podrážděni některými autorovými výroky - jako když např. prohlašuje Mohamedovy činné ženy za „nevěstky“, ačkoliv věřící mohamedáni jim vzdávají polobožskou poctu. V mohamedánství je totiž mnohoženství dovoleno (obyčejně je však omezeno na 4 ženy s podmínkou, že je „otec rodiny“ užívá; bohatší šejkové pak mohou mít celý harém žen, ale jen děti jedné, skutečné manželky - jsou považovány za zákonné dědice.) Také považuje Mohameda za autora Koránu, ačkoliv muslimové věří, že Mohamed dostal Korán od Boha.

Prý už celé stovky muslimů z různých zemí uposlechly Chomeiniho výzvu a utvořily čtyři smrti, které pátrají po autorovi knihy a jejích vydavatelích; prý se čeká, že jejich „poprava“ bude provedena v příštích několika měsících. Byla slíbena několika milionová odměna tomu, kdo provede vraždu Rushdieho. Ten proto požádal britskou policii o ochranu. - V Teheránu demonstrovalo

LETEM



SVĚTEM

několik tisíc Iránců před budovou britského velvyslanectví; demonstranti přitom skandovali: „Smrt Anglii! Smrt Americe!“ Některé iránské skupiny vyhrožují, že nakladou bomby do britských dopravních letadel, letících do Indie, dokud Anglie nevyjví, kde se autor knihy skrývá. Jiná skupina Iránců hrozila, že usmrtí prominentní indické osobnosti, které kritizovaly Chomeiniho požadavek, aby Rushdie byl zavražděn. - Věc se však nadále zaplétá. Dvanáct evropských zemí odvolalo z Teheránu své velvyslance na protest Chomeiniho výzvy k zavraždění Rushdieho a Irán den nato zase odvolal své velvyslance ze všech dvanácti protestujících zemí. President G. Bush v úterý 21. února před svým odletem do Japonska, na pohřeb zemřelého císaře Hirohito, vyslovil na tiskové konferenci svůj hluboký odpor k barbarskému jednání fanatického Chomeiniho.

Costa del Sol, Salvador. — Ve dnech 13. a 14. února se pět středoamerických presidentů - Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Nikaragvy a Hondurasu - sešlo na vrcholné konferenci, aby spolu jednali o praktickém provedení smlouvy o míru a demokratizaci ve Střední Americe, uzavřené v srpnu 1987 v Guatemalce. Toto byla už jejich třetí vrcholná schůze o této věci: konala se v přímořském městě při Tichém oceáně Costa del Sol v Salvadoru. Hned první den přítomní vyslovili přání, aby pozorovatelé Spojených národů, vybraní z Kanady, Západního Německa a Španělska, v pohraničním pásmu středoamerických zemí svou přítomností zaručovali, aby guerilové, kteří operují v Salvadoru, Nikaragvě a Guatemalce, nepřekračovali hranice zemí, ve kterých operují. Honduras mimoto dal najevo, že by si přál, aby nikaradžští bojovníci „contras“ opustili jeho území. Nyní totiž už rok existuje jakási příměří mezi contras a nikaradžskou vládou, takže 12 tisíc bojovníků za svobodu Nikaragvy „se nudí“ ve svých táborech v jižním Hondurasu. V závěrečném komuniké dne 14. února pak přítomní se shodli na tom, že s pomocí OSN guerilové contras mají do 90 dnů být odzbrojeni a rozpuštěni. Prý mohou být repatriováni do Nikaragvy anebo mohou odejít do jiných zemí podle svého přání. Jejich základny v jižním Hondurasu

mají být zrušeny. Nikaragva stíbila v téměř komuniké různé demokratické nápravné kroky: propuštění na svobodu všech 1.600 politických vězňů, plnou svobodu tisku a svobodné volby už v únoru 1990 za dohledu mezinárodních pozorovatelů, ale podle existujících pravidel marxistické junty; jednotná společná kandidátka. Vedení bojovníků contras a US státní departament však prohlásily, že urovnání osmileté civilní války v Nikaragvě musí být dosaženo přímým vyjednáváním mezi sandinistickou vládou a guerily contras. Také poukázaly na to, že v minulosti sandinisté s Ortegou v čele už mnohokrát učinili podobné sliby, které však nikdy nesplnili. President George Bush pak řekl 16. února, že US vláda byla překvapena smlouvou, podepsanou v Costa del Sol, kde sice některé prvky jsou pozitivní, jiné jej však velmi znepokojují. Varoval před přílišnou důvěrou k slibům diktátora Ortegy a řekl, že USA nemohou opustit bojovníky contras a musejí jim zajistit výpomoc aspoň pro jejich lidské potřeby. Státní tajemník James Baker prohlásil před US kongresem, že USA mají k bojovníkům za svobodu v Nikaragvě mezinárodní závazek a nesmějí je opustit.

Chicago. — Litevský novinář Arunas Degutis, 30-letý, rodák z Vilna, redaktor novin „Sajudisio zinios“, vycházejících ve Vilnu dvakrát týdně, nákladem 40 až 70 tisíc výtisků, navštívil nedávno v Chicagu Američany litevského původu. Jeho noviny, vloni založené, jsou první nezávislé litevské noviny, dovolené v důsledku Gorbačovovy glasnosti a perestrojky. Jsou publikací litevské nezávislé organizace, zvané „Hnutí pro podporu perestrojky“ Moskvou trpěné. Tyto noviny se těší značné oblibě a jejich vycházení je umožněno dobrovolnými dary. Vloni Degutis v jednom svém úvodníku kritizoval rozhodnutí litevského parlamentu, že se v Litvě znovu má užívat dřívějšího litevského praporu z doby před její anexí Sovětským svazem za 2. světové války. Řekl, že tento prapor nyní slouží za symbol nezávislosti Litvy v době, kdy ve skutečnosti tato nezávislost neexistuje. V Chicagu řekl Degutis svým litevským hostitelům, že ve Spojených státech existuje o Gorbačovovi nesprávná představa. Doslovně řekl: „Americká veřejnost má

klamnou představu, když myslí, že v SSSR se všechno změnilo, že tam nyní je všechno dobré. Sovětská vláda ještě může všechno opět potlačit. Schůze se tam dále konají pod policejním dohledem, tajná policie existuje dále, a všechno je dosud podrobno úřednímu šimlu. Vláda může kdykoliv zastavit vycházení našich novin. Gorbačov je zde vychvalován, jako by byl hrdina. Toto však je jen povrchní dojem.“ Podle jeho mínění sovětská ekonomie se může zhroutit do 10 let; pak by se možná baltské země mohly pokusit odtrhnout se od SSSR. Podle jeho slov „Sověti jsou v ekonomii čím dále tím více pozadu za Západem“. - V Chicagu žije podle odhadů na 200.000 Američanů litevského původu: z toho jich asi 30.000 uprchlo z Litvy za 2. světové války. Jsou soustředěni zejména ve čtvrtích Merquette Park a Brighton Park na chicagském jihozápadě, v Bridgeportu a na jižních předměstích Lemont, Palos Hills, Palos Park a Palos Heights. V Chicagu vychází 16 litevských publikací, včetně pěti měsíčníků a jednoho deníku „Draugas“, který vydávají litevští řeholníci z řádu maristů. Dále je v Chicagu 6 litevských katolických farností a 3 protestantské, 5 organizací mládeže, 2 organizace lékařů litevského původu, jeden veliký litevský národní hřbitov, jedno litevské museum, vybudované a vydržované známou chicagskou prodejnou automobilů „Balzekas“, jakož i litevské taneční a pěvecké sbory v Ciceru.

Vilno. — Poprvé od 2. světové války Litva mohla ve dnech 15. a 16. února oslavovat svůj Den nezávislosti, která jí byla udělena v r. 1918 a skončila v r. 1940, kdy SSSR zabral Litvu v rámci své tajné smlouvy s nacistickým Německem. Kardinál Vincent Sladkovicus, litevský prelát, však řekl: „Na neštěstí, dnes oslavujeme nezávislost, nikoliv jako bychom nezávislost měli, nýbrž jako ti, kteří po nezávislosti touží. Ještě před rokem byly tyto oslavy nezávislosti policií znemožněny. V Litvě bylo mezitím utvořeno hnutí „Sajudis“, které prohlásilo, že bude usilovat o dosažení „zákonem ovládané“, ekonomicky a kulturně nezávislé Litvy.“ V Litvě a v Estonsku byly také najednou místní jazyky prohlášeny za národní jazyky, kterých se má povinně užívat na úřadech. V Litvě Sověti také chtěli ukázat větší

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

snášenlivost vůči náboženství; katolická katedrála ve Vilně přeměněná v muzeum, byla v říjnu 1988 vrácena katolické církvi a 77-letému biskupovi Julijonas Stepanovicus-ovi bylo dovoleno vrátit se z vnitřního exilu a vykonávat své biskupské funkce ve své diecézi. Přitom však Moskva dala jasné najevo, že nepřistoupí na radikálnější požadavek Litevců, aby jejich zemi byla udělena naprostá státní nezávislost od SSSR.

Moskva. — Gorbačovova politika glasnosti neboli otevřenosti se někdy projevuje nečekanými cestami. V minulém týdnu sovětské vládní noviny „Izvestia“ poprvé přiznaly, že prý v SSSR vzrůstá zločinnost; dříve sovětský tisk pouze mluvil o zločinnosti na Západě. V minulém roce prý bylo hlášeno o 3,8 % zločinů více než rok předtím a podle odhadů bylo v SSSR všech zločinů - (i těch, které nebyly hlášeny) - asi o 17,8 % více. Poprvé byly také podány statistické údaje o zločinech; například vražd bylo spácháno v SSSR v r. 1987 celkem 14,651 a v r. 1988 o 14,1 % více, tedy 16,710. Podobně byly podány údaje o jiných zločinech: o vloupání, loupežném přepadení, krádežích, znásilnění atd. - Po odchodu sovětských vojáků z Afghánistánu sovětský denní tisk, včetně týdeníku „Literaturnaja Gazeta“, přinesl zprávy o různých krutostech sovětské armády v této zemi za její devítileté okupace. Těmito zprávami se chce světu i lidu v SSSR ukázat, že reforma glasnosti je míněna vážně a zároveň to, že invaze sovětských armád do Afghánistánu za Brežněva byla omylem.

Tirana, Albánie. — Podobně jako Fidel Castro, tak se také komunistická strana Albánie, postavila zamítavě vůči Gorbačovovým reformám. Albánie však zejména klade stále velký důraz na potřebu vyhladit náboženství. Orgán albánské komunistické strany „Zerli Popullit“ o tom napsal: „Gorbačovův postoj vůči církvi a náboženství v SSSR a jeho dnešní podpora náboženství jsou význačná znamením právě povahy perestrojky a její budoucnosti v této zemi. Vůdce Kremle rychle a otevřeně se dal na Chruščovovu cestu pro obzivení a povzbuzení náboženských praktik, ba i pro jejich podporu a upevnění. Zaútočil na Stalina a obvinil jej, že prý zhoršil vztahy mezi církví a státem, a slibuje, že těmto vztahům dá novou a čerstvou sílu. Tímto novým posouzením

minulosti hledí ospravedlnit význačnou roli, kterou perestrojka najednou poskytuje náboženství. Pluralismus a volná soutěž v myšlení, které nyní skupina v Kremlu tak silně rozhláší, nemají nic společného se socialismem! Připravují totiž půdu pro rozšíření protisocialistických ideologií všeho druhu, včetně náboženství i klerikálního vlivu na lid. Perestrojka nemůže uvolnit tvůrčí energii lidu a zaručit jaro pro ducha, jak se tvrdí; nemůže vyloučit stagnaci a konservatismus, protože náboženství a klerikalismus jsou známým výrazem a typickým náznakem stagnace a konservatismu; obojí jsou pak jejich příčinou i jejich důsledkem. Leninovo prohlášení, že „ten, kdo není ateistou a nebojuje proti náboženství, není marxistou“, mluví jasně proti lince perestrojky a revisionismu.“

Proto albánské komunisty s takovou horlivostí pronásledují náboženství a Gorbačov zase k posílení důvěry Američanů ve svou upřímnost o reformy - poslal dokonce i Sergeje Chruščova - syna Nikity, do USA, aby mu dělal propagandu.

Varšava. — Toto už je skoro neuvěřitelné; Polsko bere Gorbačovovu glasnost už docela vážně. Polský týdeník „Odrodzenie“, orgán komunisty chráněné organizace PRON - (Vlastenecký výbor pro národní obrodu), uveřejnil 16. února důkaz o tom, že SSSR a nikoliv nacistické Německo - nese zodpovědnost za zavraždění tisíců polských důstojníků v lese Katyně za 2. světové války (snad 4,246?). Uveřejnil totiž zprávu o 18,000 slovech, sepsanou za 2. světové války a chovanou v archivu britského departmentu zahraničí už od konce 2. světové války. Tato zpráva se zakládá na nálezech 12 členů polské komise Červeného kříže, která v r. 1943 exhumovala mrtvoly polských důstojníků z osmi společných hrobů v lese Katyně, nedaleko sovětského města Smolenska. Podle závěrů vyšetřování této komise tito lidé byli usmrceni někdy v dubnu 1940, kdy nacisté ještě nevpadli do SSSR, a toto území tedy ještě okupovala sovětská armáda. Sovětská vláda a polští komunisté vždycky tvrdili, že prý tento masakr provedli nacisté po svém vpádu do SSSR v červnu 1941. Nacistické Německo oznámilo objevení těchto společných hrobů v dubnu 1943 a požádalo tehdy odborníky Mezinárodního Červeného kříže a Polského Červeného kříže, aby tuto věc vyšetřili. Také podle vyšetření US

Kongresu - na začátku padesátých let - byli za tyto vraždy zodpovědní Sověti a nikoliv nacisté. V OSN o tom existuje tzv. „Bílá kniha“, o jejímž obsahu SSSR až dosud vždycky zamítal jednat. Oběti z Katyně byly součástí 15,000 polských důstojníků, kteří v září 1939 byli zajati sovětskou armádou, která vpadla do Polska brzo po Hitlerově invazi do této země. Má se zato, že zbývajících 11,000 polských důstojníků, kteří zmizeli beze stopy, bylo Sověty rovněž zavražděno a zahrabáno do společných hrobů jinde na území SSSR. Podle udání zmíněné polské zprávy z doby 2. světové války, (na základě dokumentů, nalezených při mrtvolách), k jejich zavraždění došlo mezi koncem března a začátkem května v r. 1940, to je více než rok před německou invazí do Ruska v červnu 1941. Zpráva, vytištěná v „Odrodzenie“, cituje také úryvky deníku jedné z obětí, majora Solského, který byl veden až do 9. dubna 1940, patrně několik okamžiků před jeho zavražděním. V ten den napsal do svého deníku, že ve 3.30 hodin ráno byl převezen se skupinou zajatých polských důstojníků do města Smolenska, z tábora v Kozielecku v Bělorusku, kde byli až dosud drženi. Pak deník pokračuje: „Několik minut před pátou hodinou ráno nás vzbudili a naložili na nákladní auta s malými celami, z nichž každá byla pod stráží. Přijeli jsme k malému lesíku, který vypadal jako místo, kam se chodí na procházku. Odňali nám naše prsteny a hodinky, které právě ukazovaly 6.30 hodin ráno, jakož i naše opasky a nože. Co se s námi stane?“ To byla jeho poslední slova. A zpráva pokračuje: Smrtelný výstřel o několik okamžiků později pravděpodobně skončil život majora Solského.

Polská censura nyní váhala šest měsíců, než dala novinám „Odrodzenie“ dovolení k uveřejnění této zprávy.

Chce se sovětský komunistus „polepšit“, když dovoluje uveřejnění takovýchto zpráv, s naznačením, že už nechce s takovou krutostí minulostí mít nic společného? Anebo bude Gorbačov odstraněn, jako byl kdysi Dubček, který rovněž marně usiloval o nemožnost „komunismu s lidskou tvář“?

Pittsburgh. — David M. Roderick, předseda plynárenské společnosti „USX Corp.“, se sídlem v Pittsburghu, řekl 15. února, že rezervy zemního plynu se rychle snižují, protože spotřeba je velmi vysoká. Tak např. firma „Texas Oil and

Gas Corp.“, byla schopna nahradit pouze asi 60 % z plynu, spotřebovaného v r. 1988. Jiné firmy neměly více úspěchu. V důsledku toho prý je nutno očekávat, že v příštích letech, možná už v zimě 1990-91, se ceny zemního plynu silně zvýší, možná se i zdvojnásobí. Američtí spotřebitelé otopného plynu se tedy mají nač těšit.

Brusel. — Dne 14. ledna 1989 byl dnes 69-letý bývalý belgický ministerský předseda Paul Vanden Boeynants, z křesťansko - sociální strany, při zaparkování svého auta ve své garáži, přepaden a unesen třemi bandity. Únosci se pak telefonicky ozvali: řekli, že prý jsou členy „socialistické revoluční brigády“ - která byla dosud úplně neznámá - a požadovali od rodiny výkupné ve výši jednoho milionu dolarů. Nyní 14. února byl Vanden Boeynants propuštěn na svobodu, když jeho rodina zaplatila požadované výkupné. Belgická policie se domnívá, že jeho únosci byli obyčejní zločinci bez politického zaměření a pátrá po nich s nejvyšším úsilím.

New Delhi. — Dne 3. prosince 1984 v indickém městě Bhopalu unikla z továrny na odhmyzovací prostředky, vlastněné americkou společností Union Carbide, mračna proude jedovatého plynu methyl - izokyanátu, kterým bylo usmrceno 3,329 spících lidí a vážně zraněno dalších 20,000. Tehdy indická vláda žádala od US firmy odškodné ve výši 3 bilionů dolarů, což by tato firma nebyla bývala schopna zaplatit. Vláda v New Delhi považovala tuto katastrofu za důsledek nedbalosti americké společnosti, zatímco ve skutečnosti tuto pohromu mohla způsobit pouze nedbalost či sabotáž zaměstnanců podniku. Nyní 14. února indický Nejvyšší soud vynesl svůj konečný rozsudek v této záležitosti; americká firma bude musit zaplatit poškozeným rodinám celkem 470 milionů dolarů, což bude činit asi 140,000 dolarů za každou usmrcenou osobu. Předseda Nejvyššího soudu R. S. Pathak řekl, že tento rozsudek je „spravedlivý, poctivý, slušný a rozumný. Union Carbide musí zaplatit požadovaný obnos do 31. března 1989. Její správa vyslovila s tímto rozsudkem svůj souhlas. Od stáhnutí firmy kvůli „zločinu zabít“ bylo upuštěno. Pohroma v Bhopalu byla dosud nejhorším známým průmyslovým neštěstím, ke kterému kdy došlo. K jiným velkým průmyslovým nehodám došlo v Černobylu, na Three Mile Is-

land v USA a v Love Canal.

Kábul. — V souhlase se smlouvou, uzavřenou pod záštitou OSN, dne 15. února „poslední sovětský voják“ opustil území Afghánistánu. Tím skončila sovětská invaze této země, která začala v prosinci 1979; pak bylo v Afghánistánu přítomno až 115,000 sovětských vojáků. Podle nynějšího prohlášení vlády v Kremlu rozhodnutí prezidenta Leonida Brežněva k této invazi prý bylo pochybené. Tato válka, trvající 9 let, stála životy asi 15 tisíců sovětských vojáků a dalších 20,000 jich bylo v bojích vážně zraněno. Kromě toho bylo zabito asi milion afghánských vojáků a civilistů. Nyní asi 30 tisíc ozbrojených muslimských bojovníků obklíčuje hlavní město Kábul v úsilí svrhnout tamní vládu marxistického prezidenta Najiba. Vedení těchto bojovníků i cizí pozorovatelé nemají pochybnosti o tom, že vláda prezidenta Najiba padne v blízké budoucnosti: město trpí velkým hladem a jeho bombardování raketovými zbraněmi už začalo 16. února. Mezitím se v Pákistánu shromáždilo několik set vůdců afghánské resistance, kterým se však dosud nepodařilo dohodnout se na utvoření prozatímní koaliční vlády v Afghánistánu; politické, tribální a náboženské neshody mezi různými směry afghánských mujaheddinů trvají dále. USA a Pákistán se proto obávají, že nyní - po odchodu sovětské armády nastane v Afghánistánu druhá část tamní krvavé civilní války, kterou mezi sebou tentokrát povedou různé skupiny mezi mujaheddiny.

HLEDÁ SE OPARTOVNICE K NEMOCNÉ k noční obsluze.

Pro podmínky a informace
volejte český
☎ 762 - 8725



ČISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20¢
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

SPORT



I. liga hokeje

v Československu

1. liga ukončila své mistrovství a nyní prvních 8 mužstev hraje o titul Mistra Československa.

Jednotlivé výsledky:

Sparta - Jihlava 4:1, České Budějovice - Trenčín 5:7, Litvínov - Pardubice 6:7, Košice - Plzeň 3:1.



KOPANÁ

v Československu

Připavné zápasy na novou sezonu měly následující výsledky:

Sparta - Ingolstadt 5:0, Cheb - Dynamo Berlín 1:0, Brno - Olomouc 2:0, US Praha - Poldi Kladno 0:3, Nitra - Dunajská Streda 8:7, Wrocław - Žilina 6:5, Hradec Králové - Děčín 2:2.

Chovanec v Holandsku

Jozef Chovanec, jeden z nejlepších fotbalistů v Československu, který hrál za Spartu a za národní mužstvo, hraje nyní za P.S.V. Eindhoven.

Mnohé evropské kluby měly o Chovance zájem včetně Bayern Mnichova, Barcelona ze Španělska i přední kluby v Belgii.

Chovanec tvrdí, že mnozí hráči by mohli s úspěchem hrát v cizině, když obdrží povolení od Fotbalové asociace. Standa Griga a Milán Luhový jsou další dva hráči, o které mají mnohé kluby zájem.

Chovanec podepsal tříletou smlouvu; doposud však pro zranění nesehrál ani jeden zápas.



KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezinárodní výsledky:

Oman - Jordan 0:2, Irák - Quatar 2:2, Pakistán - U. Emirats 1:4, Kolumbia - Čile 1:0, Irsko - Francie 0:0, Řecko - Anglie 1:2, Israel - Wales 3:3, Čína - Hongkong 0:0, Kypr - Skotsko 2:3, Sev. Irsko - Španělsko 0:2.



KOPANÁ V USA

M.I.S.L.

Zatímco je Dallas ve velké finanční krizi, v Clevelandu se našli noví investoři, kteří požádali o členství v této lize.

Výsledky z minulého týdne:
Wichita - Dallas 3:1, San Diego - Dallas 4:0, Los Angeles - Wichita 2:3, Kansas City - Tacoma 2:3, San Diego - Baltimore 3:4.

Tabulka:	V.	P.
1. Baltimore	17	8
2. Dallas	14	13
3. San Diego	14	13
4. Los Angeles	14	14
5. Tacoma	13	15
6. Wichita	13	15
7. Kansas City	10	17

Nejlepší střelci ligy:

Branky	Asist
1. Preki	29 30
2. Mitchell	28 19
3. Borja	25 17
4. Ingram	17 27
5. Tatu	17 23

A.I.S.A.

Chicago - Milwaukee 13:11, Ft. Wayne - Memphis 7:5, Ft. Wayne - Dayton 3:6.

Tabulka:	V.	P.
1. Chicago	17	10
2. Milwaukee	18	12
3. Canton	18	12
4. Ft. Wayne	16	13
5. Hershey	13	14
6. Dayton	9	17
7. Memphis	9	20



LYŽOVÁNÍ

Závody v Lahti, Finsko

Mezinárodní účast nejlepších závodníků na 15 km skončila vítězstvím Tronda Eldena z Norska, časem 37:10:07 minut.

Nejlepší závodník z Československa Miroslav Kopal skončil na 5. místě o necelé čtyři minuty později.

1. Elden, Norsko 37:10:07 min.;
2. Dundukov, SSSR 39:49:16 min.;
3. Bredesen, Norsko 40:10:14 min.;
4. Kempf, Švýcarsko 40:39:13 min.;
5. Kopal, ČSSR 40:39:16 min.



ATLETIKA

Bubka skočil 603 cm

Olympijský vítěz ve skoku o tyči Sergej Bubka skočil v japonské Osace 6 metrů a 3 centimetry.

Jeho pokus přeskóčit výšku 610 cm se mu nepodařil.

Další světový rekord se zrodil v East Rutherfordu, kde irský běžec vyhrál jednu míli (1.609 metrů) časem 3:51:66 minut.



TENIS

Milán - Itálie

Finále mužů: Becker - Volkov 6:1, 6:2
Čtyřhra - finále

McEnroe s Hláskem porazili Taroczyho s Gunthardtem 6:3, 6:4.

Fairfax - Virginia

Dámské finále: Graffová - Garisonová 6:1, 7:5.

Auto - závody

Daytona „500“
42 závodníků odstartovalo, avšak pouze 30 z nich dokončilo tento těžký závod.

Vítězem se stal 42letý Darrell Waltrip, který s autem značky Chevrolet „Monte Carlo“ ujel touto tratí s průměrnou rychlostí 148,46 mil za hodinu - přibližně 238 km/hod. - což mu vyneslo přes 184,000 dolarů.

Konečné pořadí s finanční odměnou:

1. Waltrip	\$184,400
2. Schraeder	\$182,400
3. Erhardt	\$96,350
4. Bodine	\$79,250
5. Parsons	\$70,325
6. Mast	\$52,525



Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Pouze 3. kola ještě zbývají do ukončení Halového mistrovství, a naše Sparta je ve velmi špatné situaci.

Dle tabulky Major Divize Sparta si drží 3. místo od konce pouze díky lepšímu brankovému poměru.

Poslední 3 zápasy Sparty

26. února vs. United Serbs ve 3:45 P.M.

5. března vs. Lions 4:30 P.M.

12. března vs. Maroons 3:00 P.M.

Výsledky 6. kola: Lightning - Sparta 5:1, Eagles - Schwaben 3:2, Maroons - Lions 4:2, United Serbs - Vikings 3:1, Kickers - Green-Wite 2:1.

Tabulka:

1. U.Serbs	27:11	10
2. Eagles	20:9	10
3. Kickers	19:18	8
4. Maroons	23:23	8
5. Gr. White	16:11	7
6. Lightning	20:17	7
7. Schwaben	19:17	6
8. Sparta	8:20	2
9. Lions	9:27	2
10. Vikings	15:24	0

League

„All - Stars Tournament“

Finále:

Metropolitan - National 8:7

o 3. místo:

Clasa - Hispana 3:2

Jarda Fajkus

Buy U.S. Savings Bonds

Washington. — Podle zprávy soukromé organizace „PRIDE“ v důsledku mravní permisivnosti v USA stoupá v době 20 let počet dospívajících mladíků, užívajících omamné drogy, o celých 600 procent; zatímco v r. 1960 pouze jedno procento mladých lidí užívalo omamných drog. A zatímco v r. 1960 užívali omamných drog pouze 19letí, v r. 1980 jich užívali už i 12letí.

Honolulu. — Zdravotní stav bývalého filipinského prezidenta Ferdinanda Marose, který leží v nemocnici sv. Františka v Honolulu, se zlepšil; Marcos už netrpí horečkou, avšak dosud musí užívat umělých plic. Jeho stav už není považován za kritický. Onemocněl zápallem plic a trpí bronchiální zádachou. Teprve v březnu prý bude soudně rozhodnuto, zda Marcos bude schopen být před soudem formálně obviněn, že zcizil 103 milionů dolarů z filipinských veřejných peněz, a že si podvodně vypůjčil od newyorských bank 165 milionů dolarů na zakoupení nemovitostí.

Teherán. — Iránský prezident Ali Chamíni řekl 17. února, že Rushdie, autor knihy „Satanské verše“, která urazila mohamedánský svět, by mohl zachránit svůj život, kdyby se veřejně omluvil bilionu muslimů ve světě a také imámuvi Chomeinimu. Jinak prý jistě smrti a horlivým mohamedánům neunikne. Kanada, ve snaze zachovat doma klid, zakázala dovoz exemplářů této knihy z ciziny. Také různé vydavatelské firmy na světě se rozhodly upustit od vydávání Rushdieho knihy, aby nebyly ohroženy životy jejich zaměstnanců. Ze stejného důvodu mnohá knihkupectví odstraňují tuto knihu ze svých příhrádek. - Dne 18. února Rushdie ve svém prohlášení vyjádřil svou „hlubokou lítost“ nad tím, že jeho kniha způsobila upřímným muslimům „bolest a nevoli“. Chomeini však potom 19. února prohlásil, že žádná omluva nezachráni autora knihy „Satanské verše“ před násilnou smrtí a vyběhl mohamedány celého světa, aby jakýmkoliv způsobem provedli „rozkaz popravy“ a tak jej „poslali do pekla“. Zároveň vyběhl i „nemuslimy“, aby provedli rozsudek smrti, který on pronesl, mají-li k tomu možnost. I oni by prý obdrželi odměnu 5,2 milionu dolarů, slibenou iránskými náboženskými osobnostmi tomu, kdo by imámův rozsudek nad Rashdiem provedl.

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
5304 Fleet Avenue, Cleveland

GOOD JOES of 1989

BILL BICAN - LEN HORNING

Saturday, March 11, 1989

Ray Voracek's Pork Chops from 6 p.m.
MUSIC BY JOE NOVAK FROM 7 P.M.

Donation \$9.00

883-4760

Annual Spring Dance

sponsored by SPARTA A. B. A. CHICAGO

Saturday March 18, 1989

AT THE

American Legion Hall

5510 W. 25th ST. Cicero, IL.

Music by Czech Express' **ENTREE: 8.00 PM**
from St. Louis **Donation 8.00 dol.**

Výroční zpráva clevelandského krajanského výboru za rok 1988

Úvodem:

Zakladatelé Krajanského výboru mu vedle kulturní činnosti určili za hlavní úkol boj proti komunismu a pomoc jeho obětem. Proto se snažíme ve spolupráci s Československou národní radou americkou působit na členy US kongresu i na Bílý dům v otázkách zahraniční politiky. Pokud se týká sovětské expanse a porušování lidských práv a již 40 let trvající komunistické diktatury a teroru v Československu. Našími dopisy na příslušná místa tlumočíme naše stanovisko k těmto problémům. Hlavním a nejrozsáhlejším polem naší činnosti je po 40 let pomoc československým uprchlíkům. Jen před vánocemi každoročně posílá Krajanský výbor do uprchlických táborů kolem 800 dolarů. Finanční i hmotná výpomoc, kterou Krajanský výbor poskytl dvěma vlnám československých exulantů - ať už v evropských táborech, či při jejich příchodu do Clevelandu, za těch 40 let nesvobody představuje dohře sto tisíc dolarů.

Schůze Krajanského výboru se konají každý druhý pátek v měsíci.

Leden:

V lednu se konala valná hromada s volbou funkcionářů. Zvolení byli: Václav Hesoun, předseda, Milostava Hyvnarová, Miroslav Poseděl a Josef Kobylák, místopředsedové; Přemek Kocián, tajemník, Milada Vorisová, pokladní, Květa Šimůnková, zapisovatelka a archivářka a Dáša Javůrková jako zástupkyně pro uprchlické záležitosti.

Dále byla vyhlášena sbírka na postavení památníku obětem komunistického teroru ve staré vlasti. Pomník bude postaven v kanadském Torontu, Klubem 231, který sdružuje bývalé vězně komunistického režimu.

Únor:

V únoru se schůze pro špatné počasí nekonala. Bratrem Václavem Hesounem připravená přednáška k 70. výročí založení Československé národní rady americké byla pak vysílána na radiovém programu bratra Václava Hyvnara - Hlasu českého Clevelandu.

Březen:

V březnové schůzi promluvil br. Ludvík Rychtera o T. G. Masarykovi.

Duben:

Při dubnové schůzi byla:

ukončena sbírka na památník obětem komunismu. Sběrka vynesla \$600 a \$100 přidal Krajanský výbor - tedy dohromady 700 dolarů.

Květen:

V květnové schůzi se konala oslava svátku matek. Letošní byla spojena se vzpomínkou na matky T. G. Masaryka, generála Milana Rastislava Štefánika a dr. Kamila Krofty, posledního ministra zahraničí První čes. republiky. Účinkovali: br. Václav Hesoun a sestry Jarmila Hynčíková a Květa Šimůnková. Program řídil br. Přemek Kocián. V květnu jsme též uspořádali spolu s místní skupinou SVU koncert zpěváků a básníků Karla Kryla na clevelandské státní universitě. Koncem května se delegace Krajanského výboru účastnila sjezdu Československé národní rady americké. Krajanský výbor zastupovali: Milostava Hyvnarová, dr. Miroslav Poseděl, Jarka Hynčíková a Květa Šimůnková.

Červen:

Na červnové schůzi bylo jednání o průběhu sjezdu.

Září - říjen:

Obě podzimní schůze byly věnovány přípravě 28. října, 70. výročí vzniku Československa. Předsedou přípravného výboru byl br. Václav Hyvnar. Oslava byla velmi zdařilá a konala se 29. října v České národní síni. Sponzorovalo ji 12 předních čes. organizací. Program řídil br. Václav Hyvnar a hlavním řečníkem byl pan Pavel Pecháček, ředitel Hlasu Ameriky. V kulturní části programu účinkovali: Staročeská dechovka za řízení Lubomíra Hromádky, dr. Miroslav Poseděl, ing. Alois

Berec, Ludvík Rychtera, Soňa Břicháček, Milada Hanzlík, Roberta Merrill, soprano, Timothy Hamel, tenor a Christine Hill, piano. Hosty srdečně přivítal předseda Krajanského výboru br. Václav Hesoun. Po něm přítomné pozdravila poslankyně Mary Rose Oakar. Poctu padlým vzdala četa veteránů, kterou vedl br. Robert Jiroušek. Br. Zdeněk Kroček se postaral o úpravu jeviště, na kterém nám pěkně zatančili tanečníci Sokola Greater Cleveland za vedení sestry Dolly Bacha.

Oslavám 28. října se po všechna léta snažíme dát ráz manifestace za návrat svobody a demokracie do staré vlasti. Oslavy 28. října jsou naším jediným zdrojem příjmů, protože členské příspěvky jsou minimální.

Listopad:

V listopadové schůzi byl odhlasován finanční dar pro československé uprchlíky v Německu, v Rakousku a v Itálii ve výši \$1.100.

Prosinec:

Při prosincových schůzích míváme tradiční vánoční program se vzpomínkou na české vánoce ve vlasti a zpěvem koled. V programu, který řídil Přemek Kocián vystoupili: Květa Šimůnková s Dášou Javůrkovou, které četly „Ukradeného ježíška“ od Vladimíra Škultiny, Denise Kociánová zpívala „Tichou noc“. Ludvík Rychtera měl krátký sváteční proslov a vedl zpěv koled, které nám též zazpívali členové taneční skupiny Sokola Greater Cleveland za vedení ses. Dolly Bacha.



V našem krajanském Clevelandu, OH, se každodenně také scházejí členové různých spolků ve známé „České sině Karlín“, v níž se stále něco pořádá. V prosinci 1988 měli její členové Valnou hromadu a zvolili si výbor, jehož čtyři „hlavní sloupky“ sedí v první řadě: Geo Tesar, předseda; Norbert Priebe, místopředseda; Joe Kocáb, tajemník a Tomáš Skulina, advokát.

Následovala překvapenka na Kociánovu báseň „Psala mi Přemka Kociána, který dovršil Šumava“ zarecitovala ses. šedesáti let 27. prosince. Hlavními řečníky byli bratři Martin Zapsal P. Kocián, tajemník Hrabík a Václav Hyvnar, Krajanského výboru

Our 105th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Member of
Federal Home Loan Bank System

SECOND FEDERAL SAVINGS

Road 12 & Grand Ave.
LONELAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošitých dek a polštářů
z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!



Ondrus & Son



6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services



Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Z vysílání kulturních zpráv domovu na radiových vlnách Svobodné Evropy v Mnichově

Dnes si spolu ešte prelisujeme nové číslo slovenského mesačníka Horizont 88, ktorý vychádza v Mnichove. Zaujali nás v ňom dve kritické poznámky. Jedna sa týka istej skupiny ľudí doma a druhá zas istej skupiny ľudí vonku. Tú prvú kritiku vyberáme z úvodníka, nadpísaného „Postoje“. Tam čítame: „Každý národ je taký, akých má príslušníkov. Treba sa pýtať pred svetom, národom i dejinami: čo si vlastne myslia o sebe Slováci, ktorí sa dali do služieb komunistickej strany? Pre národ sú to „mŕtve duše“, „odlomená haluz“. S akou tvárou a s kým vlastne chce hovoriť? Mináč, keď príde s matičnou delegáciou na Západ? Podľa skutkov poznáme ich. Slovo bolo dost, čas a potreby národa čakajú činy!“

Tofko v úvodníku „Postoje“ na adresu slovenských komunistov doma. Tá druhá kritická poznámka exilového časopisu Horizont 88 triafa do krajaňských radov. Vyberáme ju z článku „Prístup k slovenskej otázke“, ktorý dostala redakcia z pozostalosti Eugena Loebľa, známeho slovenského publicistu, zomrelého v r. 1987 v New Yorku. Eugen Loebľ píše: „Ani Slováci nežijú v uzavretom priestore, ich kooperácia so susedmi a so svetom je žiaduca, aj nutná. Nacionálny politický radikalizmus prívádza však časť slovenského exilu do slepej uličky politickej nenávisť, osobných útokov, dokonca do blízkosti nacizmu. Vyslovovať rozdielne názory je potrebné. Tak sa dostávame k jadru veci. Robme to však na úrovni, bez upodopzrievaní, nedôvery a osobnej politickej zaujatosti.“

Dvojčíslo časopisu Horizont 88 na november a december, prináša celý rad zaujímavých a podnetných článkov z pera

známych i neznámych autorov a zahraničných pracovníkov. Na tému „Stredná Európa“ píše Jozef Špetko, pod nadpisom O pútiach a o inom, sa veľmi humánne a informatívne zamýšľa Ján Čarnogurský z Bratislavy a o svojich dojmach z návštevy Slovenska referuje krajan Juraj Matejovský.

To je len malá ukážka toho, čo posledné dvojčíslo sedmého ročníka časopisu Horizont prináša na šestnástich stranách. Skôr ako ho odložíme prečítame vám básničku „Aj napriek“ od exilového básnika Gorazda Zvonického. Veľmi sa hodí do predvianočnej nálady.

„Aj napriek rozdielnosti musíme sa mať radi... Kto na brata za zlostí, aj Boha ľahko zradí.“

Tá samožravá zrada sama si koristiť rodí. Sebec sa sám hľadá, a seba nenachodí.

Spí ako kostra v krypte a dýcha vlastnú sadzu. Práchnivejúce kýpte sa dvihnúť neuvládzu.“

Na záver stručná správa o úspechu kanadského krajana, ing. Pavla Šišku. Tento bratislavský rodák, ktorý prišiel do Kanady r. 1968, získal tohoročnú kanadskú národnú cenu za vedecko - technický vynález, tzv. Canada Award for Business Excellence. Ing. Pavol Šiška obdržal túto významnú cenu kanadskej vlády za patent automatického merania rosových bodov uhl'ovodíkov v potrubíach prírodného plynu. Úspech nášho krajana je o to väčší, že v r. 1988 odmenili iba štyri patentné návrhy z predložených sedemsto. Ing. Pavol Šiška je medzi krajanmi známy aj svojou kultúrnou činnosťou. V meste Calgary, kde žije, vydáva slovenský časopis „Obežník“ a je predsedom Slovenského kultúrneho klubu. Touto činnosťou pomáha oživovať slovenský život aj medzi tými krajanmi, ktorí v dlhých rokoch

odlúčenia od vlasti svojich predkov strácali už vedomie svojho pôvodu.

Stále noví a noví utečenci sa však obracajú chrbátom k svojej nevďačnej vlasti. Kdekoľvek požiadajú o azyl, nemajú to z viacerých dôvodov ľahké. V susedných západných krajinách sa mení nálada voči cudzincom a robia sa pokusy a návrhy ako zamedziť naozaj veľkému prílivu azylantov, najmä z tzv. Tretieho sveta. Ale ani utečenci z komunistických krajín nedostanú dnes politický azyl tak ľahko ako kedysi. Stanú sa v nejednom prípade iba utečencami de facto, bez právneho zabezpečenia.

Západonemecké ministerstvo vnútra vypracovalo osobitnú štúdiu o týchto problémoch, ktoré sa teraz diskutujú na rôznych spoločenských rovinách a v niektorých spolkových krajinách majú už charakter polemiky medzi predstaviteľmi vlád a rôznymi spoločenskými organizáciami a hnutiami. V spomenutej štúdie ministerstva vnútra NSR sa poukazuje na nebezpečenstvo, že by mohla vzniknúť konfliktná situácia medzi tými čo sú za zmenu azylového zákona v neprospech azylantov a tými, čo sú za veľ'korysejší udeľovanie azylu utečencom z dôvodov svedomia. K tým prvým patria predovšetkým niektoré konzervatívne politické strany, k tým druhým cirkevné kruhy, odborové hnutia, organizácie na ochranu ľudských práv a mnohé iné lokálne skupiny.

Situáciu utečencov z komunistických krajín skomplikovali neutechajúce vlny utečencov z krajín Tretieho sveta. Prichádzali často do Západného Nemecka cez Východné Nemecko dokonca na prenájatých dopravných lietadlách. Pakistánci, Irančania, Tamilčania a iní žiadali hŕfne o azyl aj v iných západných krajinách napr. vo Švajčiarsku, kde to časom vyvolalo všeobecnú náladu proti cudzincom a napokon aj nepriaznivú zmenu azylovej politiky. Podľa niektorých údajov vydali

západoeurópske štáty asi päť biliónov dolárov na podporu utečencov, ktorí prichádzajú už od skončenia Druhej svetovej vojny až podnes, najmä z krajín, kde vládnu diktátorské alebo totalitné režimy.

Postoj západných vlád ovplyvňuje aj vývoj v krajinách východnej Európy. Od čias perestrojky nie je napr. ani Švédsko ochotné udeľovať azyl všetkým utečencom zo Sovietskeho zväzu. V NSR zas môžu urobiť v prípade pol'ských utečencov výnimku z pravidiel, že sa do komunistických krajín východnej Európy nevydávajú späť ani zamietnutí azylanti. Tak či onak treba si dobre premyslieť taký vážny krok ako je zostať na Západe a požiadať tam o politický azyl. Môže ho dostať len človek, ktorý hodnoverne dokáže, že bol pre svoje vnútorné presvedčenie prenasledovaný a trestaný.

Ale teraz už dost' na túto nepríjemnú tému. Máme beztak dost' iných smutných správ. Už začiatkom septembra zomrel v Ekvádore slovenský saleziánsky misionár Otec Ján Černý. V meste Quito bol vedúcim strediska pre duchovné cvičenia a stretnutia, zvlášť pre mládež. Keďže sa ráno nedostavil slúžiť svätú omšu, išli ho hľadať do jeho izby a tu ho našli už mŕtveho, ako „ticho odpočíval v Pánovi“. Odišiel ticho a akoby na prstoch, tak ako ticho a ponížene žil svoje rehol'né saleziánske povolanie.

Otec Ján Černý sa narodil 5. októbra 1915 v Bilkových Humenciach z početnej rodiny, ktorá dala Bohu kňaza v jeho osobe a dve rehol'né sestričky v Kongregácii Deér kresťanskej lásky. Po základnej škole malý Janko odišiel do blízkeho Šaštína, kde pokračoval v stredoškolských štúdiách. Potom išiel do noviciátu, po jeho skončení dva roky študoval filozofiu v Moravskej Ostrave a ako mladý klerik odišiel 8. septembra 1936 do Talianska a po niekoľkých týždňoch do Ekvádoru, ktorý sa stal jeho druhou vlasťou. Tu po šiestich rokoch

pedagogickej praxe a po teologických štúdiách bol 10. júna 1945 vysvätený za kňaza v Guayaquile. Ako kňaz horlivo pracoval vo viacerých saleziánskych ústavoch. Ba niekoľko rokov bol riaditeľom tzv. „amerického ústavu“, ktorý v Quite pomohol vybudovať a vydržiavať kardinál Spellman.

Misionár Ján Černý bol tichý, skromný, ale účinný pracovník. Pred pár rokmi bol vyznamenaný ekvádorským ministerstvom školstva zlatou medailou za vychovateľskou prácu. Napísal niekoľko školských učebníc z matematiky a fyziky. Chlapci a chudobní ľudia ho mali veľmi radi. Celkove strávil v Ekvádore 52 rokov. Odišiel na misie 8. septembra 1936 a 8. septembra 1988 zomrel.

Na záver stručná informácia o zimnom stretnutí mladých Slovákov a samozrejme aj Sloveniek v Južnom Tirolsku. Čo tam hodlajú robiť, je skoro zbytočná otázka, lebo stretnutie sa má konať v stredisku zimných športov v Lüsene, asi 14 km od Brixenu a tam sa však v tom čase predovšetkým lyžuje. Len 20 minút od Lüsenu majú lyžiari k dispozícii jednu lanovku a deväť výťahov o kapacite skoro dvanásť tisíc osôb za hodinu a zjazdovky o dĺžke 40 km. Naši mladí krajanovia, lyžiari a lyžiarky si prídu iste na svoje a my dúmame, že sa šťastlivo zošmyknú aj do Nového roku, lebo ich lyžiarsky tábor trvá od 26. decembra do 3. januára.

PREKLÁDAM

z češtiny a slovenštiny legálni osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Píště na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. BOX 313

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

DOPORUČTE

HLAS NÁRODA
SVÝM PŘÁTELEM
ZNÁMÝM

TA NAŠE PÍSENIČKA ČESKÁ barevný filmový muzikál z písní Karla Hašlera: s Matušskou, Boh dalovou, Filipovskou a j., s překrásnými záběry Prahy; v prvotřídním provedení na videokazetách VHS a Beta za \$33.00 + pošt. 2.50 zaslať:

Miroslav Konvička
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us



Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.“

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953 - 9192

dr. Juraj Podzámský:

Za generálom Ferjenčíkom

Na blízky 4. březen připadá letos 1. výročí smrti v celé chicagské oblasti i v exilu dobře známého čs. vlastence a rovněž člověka, zvěrolekaře a býv. generála čs. armády Mikuláše Ferjenčíka. - MUDr. Juraj Podzámský, známý krajanský lékař a občasný dopisovatel H.N., nám toto smutné výročí laskavě připomenul zasláním článku, který vyšel už vloni v Hlasateli.

Život a osudy nášho zosnulého Mikuláše Ferjenčíka boli skutočne mimoriadne a časom legendárne. Tvrdá práca, nebezpečia a sklamanie ho sprevádzali a skúšali silu jeho charakteru a odhodlania. No nič nemohlo zlomiť jeho odvahy do ďalšej borby a jeho oddanosť veci slobody a práva. Napriek všetkým protivenstvám vedel ostať človekom priamym, prístupným a dobrosrdečným a vždy zdrojom sily a povzbudenia pre iných.

Z rozhovorov s ním vyplýva, že jeho rodina a detstvo mu udali pevný a nemierny smer. V dome jeho otca mali dve knihy čestné miesto na polici: Biblia svätá a Tranovského spevník. Boli tlačené švabachom a v starej češtine. Obe boli staré, ale mosadzné sponky tej biblie boli hladené hmatom pradadov ešte. Tie knihy boli zakotvené v pokrokovom, reformácnom hnutí bratrského národa českého.

Z týchto tradícií, nesných evanjelickými kňazmi a ich deťmi, vyrástali generácie spisovateľov a národných dejateľov. Na počiatku len odiaľto sa ozýval hlas prebúdajúceho sa národa. I neskôr, keď sa pridali iné, uvedomelé prúdy, činy a hlas ostrovo ako Liptov, Turiec a Myjavský kraj neprestal udávať krok v národnom rozvoji a zápase.

Mikuláš začal chodiť do školy v neprirodzenom prostredí. Potom za raduje nad vznikom Československej republiky, ktorú v tom čase vítajú všetci uvedomelí Slováci ako splnenie sa ich národných túžob. Z českých zemí prichádza víťaná pomoc úradníkov a učiteľov. Pomáhajú vychovať a vzdelávať prvé širšie slovenské kádry. Mikuláš sa stáva zverolekárom a dôstojníkom z povolania.

Objavujú sa bolesti hospodárskeho a politického vývoja. Svetová kríza a nezamestnanosť prikváču Čechy i Slovensko. Avšak bremeno nie je rozdelené rov-

nomerne. Nová slovenská generácia nastupuje do života za okolností veľmi nepriaznivých. Budí sa pocit krivdy a odstránenosti. Nemúdra politika pražskej centralistickej vlády štiepi Slovákov a napomáha vzniku autonomistického a separatistického hnutia.

Mikulášova oddanosť k masarykovej republike ostáva neotresená. On verí, že táto demokracia bude viesť spravodlivo vyriešiť všetky problémy svojich národov.

Ale už nebol času. Búrka druhej svetovej vojny rozmetáva hranice, vlády a štáty Európy. Mikuláš neprijal slovenský štát ako trvácnu alebo životaschopnú alternatívu národného života. Stáva sa jedným z prvých organizátorov odboja, čo vyvrcholilo v povstaní pod zástavou obnoveného čs. republiky.

Mikuláš bez váhania išiel do prvých radov boja. Vtedajší veliteľ jeho úseku, plukovník Janko Černek mi rozprával, ako Mikuláš vystúpil zpoza skaly v ohybe cesty, so samopalom zneškodnil nákladné auto plné nemeckých vojakov a zajaľ ich. Mikuláš sám bol skromný a hrdý človek, ktorý sa nechválil. Iba spomenul ako viackrát unikol zo smrteľného nebezpečenstva vďaka nevysvetliteľnej predtuchu, či inštinktu.

Keď povstanie bolo zdreté nemeckou prevahou, Mikuláš prežíva neslýchane tvrdú zimu v horskom bunkeri za okolností, kedy iní ľudia boli radi, že ostávajú nažive. Mikuláš však robil výpady na nemecké zásobovacie spoje.

Bojoval, lebo nechcel, aby po porážke nacizmu jeho národ zostal na lavici obžalovaných.

Bojoval, lebo z tajnej a márnej cesty do Moskvy, kam išiel hľadať pomoc, vedel, že slovenskí komunisti ponúkli urobiť zo Slovenska sovietskú republiku. Aký by Slovensko čakal osud, Mikuláš vedel z prvej ruky, keď prešiel sovietskimi zdedimovanou Ukrajinou.

Potom spadla železná opona. Mikuláš nakrátko zastával úrad povereníka vnútra. Po komunistickom puči vo februári 1948 si zachraňuje život útekem na Západ. Na jeho vlast' zalieha útlak a teror, akému niet pamäti. V novom domove Mikuláš neprestáva burcovať krajanov a americkú spoločnosť pred nebezpečenstvom komunizmu. Pritom sa ponára do tvrdej roboty vydobyť si veľkého mena ako chovateľ a tréner ušľachtilých koní.

Ale exil znáša ťažko. Jeho korene zostávajú bolestne pretrhnuté. Keď som mu raz predstavil spoližiaka na návštevu, pohladil ho po rukáve, vraj nech sa aspoň niekoho tam z domu dotknem.

Mikuláš bol výborný zverolekár a miloval prírodu a zvieratá, hlavne kone. Všetci si pamätajú na drežúry jeho majestátnych lipicánov, i tu veľkú čriedu týchto ušľachtilých zvierat na farme. Poznal ich po mene. Ako ich vyvolával, pribiehali sa k nemu pomaziť. Raz zavolať Santuzza! Matka mnohých žriebiat obrátila starú hlavu, slabo zadržala a pokúsila sa o klus na hrholatých kl'boch. Tú hladil najdlhšie.

Napokon si na neho spomínam ako na pacienta, ktorý podstupoval hošesť a operácie bez reptania. Neprijímal slabosti veku. Vstával pred úsvitom, často opatroval kone,

než prišiel k raňajkám. Potom jazdil so dve hodiny a po obede d'alej jazdil, cvičil kone. Ignoroval pokrútené ruky a zodrané kolenná, pokiaľ len mohol obstať na nohách.

Nuž a ako by sme mohli nespomenúť Milušky, jeho ženy a lásky, čo stála pri ňom vo všetkých krízach, či pohodách ich života? Ona ho utešovala, povzbudzovala a krotila, kedy čo bolo treba. Keď sa tragicky pomínula, Mikuláš bol nesmierne a žalostne opustený. Chodili sme ho navštevovať častejšie, ale on bol hrdý a radšej trpel o samote. Keď som ho raz stretol ako „emergency“ v nemocnici, vnútorne vykrváceného tak, že zamdleval, keď sa pokúsil zdvihnúť hlavu, povedal: „Vieš, Jurko, tak som

si myslel, dúfam, že ma nenajdú, nech už idem za Mflou.“

Posledné roky strávil Mikuláš u Evičky, ich netere v Denvere. Evička, matka početnej rodiny, sama postihnutá tragédiou predčasnej a pomalej smrti manžela, našla tu veľkú silu starosti sa o všetkých, i Mikuláša a dooptrovala ho s trpezlivou láskou. Za to je patrí uznanie a vďaka všetkých nás.

A tak nadväzuje čas povedať zbohom a dať Mikulášovi poslednú a nepopierateľnú poctu:

**TU ODPOČÍVA
GENERÁL FERJENČÍK,
BOJOVNÍK ZA SLOBODU
SLOVENSKEHO NÁRODA!**

(přetištěno z Denního Hlasatele, 5. května 1988)

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Malinová štáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam.

VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské, německé a italské).

Imp. sušené hříbky, světlé, drobně krájené: 1 lb \$26,- 1/2 lb \$13,75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pro samouky (pro slovensky mluvící), \$5.50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Honoré de Balzac: Evženie Grandetová - Otec Goriot, \$6.25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2.75

Tomáš Bat'a: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3.95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4.50

Arthur Hailey: Kola, \$6.50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3.25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6.50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Václav Rezac: Černé světlo - Svědek, \$6.95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1.50. Od \$5 do \$25 - \$2.50

Od \$26 do \$50 - \$5. Od \$51 do \$100 - \$7.50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card. Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar poslali 7 centů více na státní daň.

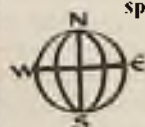
TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525



Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domů

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrkové

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BETHLEHEM, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

New Charter 77 Spokespersons

Three new Charter 77 signatories replaced the 1988 spokespersons (Stanislav Devátý, Miloš Hájek, and Bohumír Janát) for 1989. They are as follows:

Tomáš Hradílek, born on April 28, 1945, in Lipník, Moravia. He studied agriculture, became a communist party member in 1966 but resigned in 1969. After signing Charter 77 in January 1977, he was barred from working in his profession and is now employed as a blue collar worker in a sawmill. He is a founding member of the Society of Friends of the U.S.A. (SPUSA) and a signatory of the manifesto of the Movement for Civil Liberties. Ideologically, he leans toward the principles of social democracy. Married, he has two grown daughters and a 13-year-old son.

Dana Němcová, born on January 14, 1934, in Most, Bohemia. A Roman Catholic, she studied psychology and philosophy at Charles University in Prague and attended Jan Patočka's seminars. She was involved in the trial of the Plastic People, signed Charter 77, and was also prevented from working in her profession. She has been employed as a cleaning woman. In 1979, she was conditionally sentenced to two years in prison. She is the mother of seven grown children. She is inspired by the principles of Christianity in her public endeavors.

Saša Vondra, born on August 17, 1961, in Prague, he studied geography at Charles University and attended Ladislav Hejčánek's philosophy seminars. He is employed as a programmer. Since the early 1980s, he has been active in the Czech „underground“. He has been one of the editors of the samizdat literary magazine Revolver revue since 1986. He is a member of the Polish-Czechoslovak Solidarity and organizes contacts with independent groups in other Central and Eastern European countries. Married, he lives in Prague.

Their addresses are as follows:

Ing. Tomáš Hradílek,
Zahradní 892,
751 31 Lipník nad Bečvou

Dana Němcová,
Ječná 7,
120 00 Praha 2

Saša Vondra,
Trojanova 1,
120 00 Praha 2

KAREL ČAPEK HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

Páni porotci, zopakoval jsem vám okolnosti, jak byly zjištěny vzornou prací bezpečnostních orgánů (Biegl v auditoriu Štoudhá Gelnaže) a jak vysvítly z výpovědi svědků. Rád bych na tomto místě poděkoval oběma. Pánové, ve své dlouhé soudní dráze jsem ještě neviděl proces, kde by svědecké výpovědi byly proniknuty tak hlubokou, tak vášnivou účastí na úkonu spravedlnosti, jako v tomto případě. Celá dědina, celý národ z Krivej, mužové, ženy i děti, představovali před vás; ne aby jen podali svědectví, ale aby žalovali Bohu i lidem na ženu cizoložnou. Ne já jménem zákona, ale lid sám je žalobcem. Podle litery zákona budete soudit zločin. Podle svědomí tohoto božího lidu budete soudit hříchy.

Státní zástupce je si svou věcí jist, ale v tomto okamžiku váhá. (Co já tady o hříchu? Soudíme duši člověka, či jenom skutky jeho? Pravda, že jenom skutky — ale což nepochodí skutkové z duše? Ech, pozor, pozor na slepé uličky! Případ je přece tak jasný —) Vážená poroto, případ, který budete soudit, je jasný, až strašlivě jasný ve své jednoduchosti. Máte tu jen tři osoby. Prvá z nich je gazda Juraj Hordubal, člověk prostinký, dobrák, snad poněkud mdlého rozumu. Dře se v Americe, vydělává pět až šest dolarů denně, z toho čtyři posílá své rodině, své ženě, aby se jí lépe žilo. Illas státního zástupce nabývá podivné, hrdelní ostrosti. A za ty krvavé peníze si tato žena platí — mladého čeledína, který se nešlil být vydržovaným milencem stárnoucí gazdov. Co neudělá Štěpán Manya pro peníze! Rozvrátí domov emigranta, odcizí matku dítěti, a až ho jeho milénka navede, zabije spícího gazdu pro váček dolarů. Jaký zločin — jaký hřích lakoty! (Státní zástupce se zarazil. Zločin, ne hřích. Toto není soud boží.)

A pak je tu — tato žena. Jak ji vidíte, chladná, vypočítavá, tvrdá. Mezi ní a mladým čeledínem nemůže být láska, ani hříšná láska ne; jen smilstvo, jen hřích, jen hřích — Vydržuje si nástroj svých chůčů, hýčká jej, ani své dcery neobdává. Bůh se jí dotkne svým prstem: v hříších svých otěhotněla. A tu se vrací gazda z Ameriky, sám Bůh ho posílá, aby ztrestal cizoložství ve svém domě. Ale Juraj je slaboch; nikdo z nás, nikdo z mužů by, doufám, nestrpěl to, co mlčky snášel tento trpělivý a slaboduchý manžel, kterému snad už záleželo jen na tom, aby měl doma klid. Jenže s jeho návratem přestal příliv dolarů, gazdov už nemá čím udržovat přízeň mladého darmonoje. Štěpán Manya odchází ze služby hříchu; a tu neporhospitelný slaboch Hordubal, nepochybně na nátlak své ženy, mu sám nabízí ruku své dcery, nabízí mu peníze a dvorec za to, aby se vrátil...

Státní zástupce cítí v hrdle škrcení ošklivosti. A nedostí na tom. Zdá se, že Štěpán na něm vydírá a vyhrožuje mu. Tu i ten trpělivý ubožák má toho konečně dost a vyhodí drzého příživníka; ale od té chvíle má obavy o svůj život, hledá práci kdekoli za vrchy, v noci obchází se svítilnou a hlídá. Vražedný plán je však hotov; starý sedlák příliš překáží chlupatě ženě a chamtivému čeledínu; smilstvo a lakota se spojily proti němu. Stařec ochorí a nemůže hlídat, nemůže se bránit; ráno nato ho najdou se srdcem proboděným. Byl zabít, když spal.

A to je konec? Státní zástupce se tomu sám diví; měl připraven skvělý a výmluvný závěr, ale nějak se mu vzptičil v krku, a najednou ryc, konec; sedí a sám neví, jak to přišlo. Divá se tážavě na předsedu soudu, zdá se, že na něho souhlasně pokývají; porotci něco polykají, potahují nosem a dva zřejmě pláčou. Státní zástupce si oddychl.

Vstává Manyův advokát, mohutný člověk a právník velkého jména. Pan státní zástupce se na konci své účinné řeči dovolal srdce Juraje Hordubala. Dovolte mi, vážená poroto, abych takto srdcem začal obhajobu svého klienta. A, už to,

jde, jako když bičem mrská; že sama žaloba přiznává rozpor ve znaleckém posudku. Bylo srdce Hordubalovo probodeno či prostřeleno? Byla vražednou zbraní tamta nepatrná jehla z majetku Manyů nebo střelná zbraň neznámého pachatele? Pro svou osobu bych se klonil k názoru vynikající vědecké autority, která s naprostou určitostí mluví o střelné zbraň nejmenšího kalibru. Nuže, pánové, byli-li Juraj Hordubal zastřelen, není pachatelem vraždy Štěpán Manya. A tak dále: krok za krokem rozcupovává slavný právník žalobu a dává si k tomu tlustou rukou takt. Není jediného důkazu proti mému klientovi, jsou jenom indicie. Neapelují na city vážené poroty; jsem přesvědčen, že na základě žalobního a procesního materiálu porota Štěpána Manyu uzná vinným nemůže. A slavný právník vítězně a mohutně usedá.

Jako by jakýsi gombík stiskli, vyskakuje nová černá figurka, advokát Polany Hordubalové, mladý a vzhledný člověk. Není jediného přímého důkazu proti jeho klientce, že měla účast na zavraždění Juraje Hordubala; jsou jen důkazy dedukované z indicie, z okolností, z hypotetické souvislosti žalovaného případu. Páni porotci, ta souvislost je vybudována na předpokladu, že Polana Hordubalová měla zájem na smrti svého manžela, čili že mu byla nevěrná. Pánové, mohl bych říci: kdyby manželská nevěra byla dostatečným motivem k vraždě, — kolik mužů, kolik žen tady, ve městě, na dědině, v samotné Krivé by bylo ještě na živu? Toto, prosím, nechme raději stranou; ale táži se, jak víme o cizoložství Polany Hordubalové? Pravda, celá dědina tu defilovala a vypovídala proti obžalované ženě. Pánové, zamyslete se: kdo z nás je jist před svými blízkými a sousedy? Víte snad vy nebo vy, co o vás říká vaše okolí? Třeba i horší věci než o této nešťastné ženě; žádná bezúhonnost vás nekryje proti křivě a zneuctivující pomluvě. Žaloba si neodpustila jediného svědka, který měl chuť a odvahu potupit bezbrannou ženu —

Ohrazuji se proti tomu, aby zde byli uráženi svědkové, volá státní zástupce.

Je to nevhodné, praví předseda soudu. Prosím, aby se to neopakovalo.

Vzhledný panáček se bystře a zdvořile uklonil. Prosím. Byli zde vyslechnuti všichni svědkové, kteří měli co říci proti Polaně Hordubalové. Ale soud opomněl povolati jednoho svědka o této ženě, řekl bych, svědka korunního. Tím svědkem je zavražděný Juraj Hordubal.

Vzhledný panáček mává ve vzduchu listinou. Páni porotci, deset dní před svou smrtí dal Juraj Hordubal, gazda z Krivej, napsati tuto poslední vůli. A v ní, jako by tušil, že jeho hlasu bude třeba, kázal psati (mladý advokát čte vysokým a vzrušeným hlasem) toto: Všecko své jmění movité i nemovité odkazuji své ženě Polaně, rozené Durkolové, za její věrnost a lásku manželskou. Prosím, pánové, zde. — Za její věrnost a lásku manželskou! To je odkaz Juraje Hordubala, toto je jeho svědectví. Slyšeli jste zde výpověď pastýře Miši, že vám vzkazuje gazda Hordubal, že Polana byla hodná a věrná žena. Byl jsem — přiznám se — překvapen Mišovou výpovědí; zněla mi jako hlas ze záhrobní. Zde máte svědectví psané, svědectví jediného muže, který Polanu opravdu znal. Čeledín Manya se chlubil své sestře, že prý má poměr s gazdovou. Tak vypadá řeč čeledínova a takto (rukou uhodil do listiny) vypadá řeč manžela přec Bohem. Pánové, je na vás, komu z těchto dvou budete věřit.

Mladý advokát sklání zamýšleně hlavu. Padá-li tímto cizoložství mé klientky, odpadá tím jakákoliv pohnutka, aby se zbavila svého muže. Namítnete mi, že je v osmém měsíci těhotenství; ale, pánové, mohu vám uvést bezpečně lékařských autorit, jak omylně bývá určení stupně gravidity. A bystrý panáček odřikává řadu autorit a vědeckých názorů. Zkušený advokát Manyův potřásá hlavou: tím to pokazil, porotci nemají rádi vědecké argumenty; ale to s tím testamentem bylo šikovné. Představte si, páni porotci, že odsoudíte Polanu Hordubalovou a že dítě Juraje Hordubala, živý odkaz věrnosti a lásky manželské, se narodí ve vězení, cejchováno jako dítě matky cizoložnice. Při všem, co je nám svaté, varuju vás, páni porotci: nedopusťte se justiciho

omylu na dítěti nenarozeném!

Vzhledný panáček usedá a stírá si pot navoněným kapesníkem. Gratuluju, pane kolego, hučí mu do ucha starý bojovník tribunálu, nebylo to špatné. Ale tu se zvedá státní návladní k replice. Je rudý a ruce se mu chvějí. Když dítě, tož dítě, vyrazí ze sebe chraptivě. Pane kolego právní zástupče, tady vypovídalo dítě Juraje Hordubala, Hafie. Její výpověď snad nenazvete — (pěsti do stolu) — pomluvou. Doufám aspoň. (Vzhledný panáček se uklání a křičí rameny.) Ostatně děkuju vám, že jste nám přinesl testament Juraje Hordubala. Ten jediný nám tu chyběl (státní zástupce se napřimuje, jako by rostl), aby nám dokreslil charakter této ženy přímo démonické, která — která už má připraven plán, jak ubít tupého, dobromyslného slabocha manžela — a ještě vymyslí ten poslední rafinovaný puntík na svůj úklad: přinutit chudáka, aby jen ji, jen jí všechno odkázal — a ještě jí vydal cosi jako morální alibi — za její věrnost a lásku manželskou! A dobrák poslušně jde — aby ani haléř nepřipadl malému Hafii, ale jí, Jezabel, aby si platila milence, aby se válela ve svém hřichu — Státní zástupce se dusí vášnivým rozhořčením; toto už není proces, to je vpravdě boží soud nad hříchy světa; je slyšet, jak těžce, napjatě oddechuje věřící lid dole. A nyní dopadlo ostré světlo na případ Juraje Hordubala. Táž cynická, vypočítavá, bezcitná vůle, která dovedla přimět ruku negramotného Juraje, aby nakreslila tři křížky pod tuto hrůznou a usvědčující závěť — táž strašlivá vůle, páno- vé, vedla ruku Štěpána Many — vraha. Tento malý vesnický žigolo nebyl jen nástrojem smilstva — stal se i nástrojem vraždy. Tato žena je vinna, křičí státní zástupce a ukazuje prudkým rozmachem. Ta závěť ji usvědčila — jen ďábel sám mohl vymyslet ten pekelný výsměch — za její věrnost a lásku manželskou! Jezabel Hordubalová, přizná- váte se konečně, že jste zavraždila Juraje Hordubala?

(Pokračová... přístě)

ÚTĚKY ŽELEZNOU OPONOU

Dramatické útěky za svobodou letadlem, po vodě, vzduchem i po souši. od února 1948 dodnes, jak je zachytil z dokumentů, rozhlasových relací, z článků a z archivu rozhlasové stanice Svobodná Evropa - Jožka Pejscar. Vladimír Škutina je převyp- rávěl a doplnil příběhy Oty Rambouska, Jaroslava Drábka, Josefa Kubovského a Blanky Kubešové. Mimo jiné: Jak to ve skutečnosti bylo s únosem tří Dakot v konfrontaci s filmem Kad- ara a Klose „Únos“. Strojvůdce Konvalinka a „vlak svobody“. Vražda Františka Faktora 1984. Výhýbka u Jáchymova. Osm dní v mrazicím vagónu. Dvojí útěk majitele barandovských ateliérů. Balón, který ucházel. - 48 dobrodružných, napínavých a dramatických příběhů, doplněných obrázky a obálkou Jana Kri- stoforho.

Útěky vyjdou jako ročenka 1989 časopisu „Reportér“ koncem února 1989. Cena US \$11,- kanadských \$15,-.

Knihu Útěky železnou oponou si můžete objednat na adrese: Polygon - Verlag, Postfach 1737, CH-8048 Zürich, Switzerland

Jestliže si přejete v knize podpis autora, adresujte objednávku přímo na

Josef Pejscar, 330 N. Stage Coach Lane
Fallbrook, CA 92028 USA

CHARTER 77 ON THE 40TH ANNIVERSARY OF THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS

On December 1, 1988, Charter 77 published a statement marking the 40th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights. In it Charter 77 called for (1) the publication of the text of the declaration along with the texts of other human rights documents; (2) the teaching in schools of the principles of the declaration; (3) the immediate cessation of the persecution of citizens for acts mentioned in the declaration (specifically mentioned are Tomáš Dvořák, Hana Marvanová, Lubomír Vydra, Petr Cibulka, Ivan Jirous, Jiří Tichý, Dušan Skála, Ivan Polanský, František Lizna, and Tomáš Tvaroch. A few of these have been released in the meantime); (4) recognition of the legal status of civil initiatives as partners of state organs responsible for the obser-

vation of the principles noted; (5) bringing Czechoslovak law into harmony with international human rights pacts (Document No. 57/88).

INDEPENDENT INTERNATIONAL COOPERATION

East European Information Agency

We have received the following communication: „After several months of regular cooperation we, the independent journalists from Eastern Europe, decided to announce the establishment of the East European Information Agency, or VIA. This agency is to be independent from the state organs of our countries. Our agency now operates in the Soviet Union, Czechoslovakia, Hungary, and Poland. The purpose of the agency is to disseminate information on events in our countries. VIA offers information to all who are interested, especially to the independent pub-

lishing initiatives. We hope we shall be joined also by colleagues from other Eastern European countries.

December 20, 1988

The representatives of VIA are as follows:

Tibor Philipp (Budapest, telephone 361-53-48-26; Géza Buda, Tomáš Berhidai).

Tamara Kalugina (Moscow, telephone 7095-40-23-893).

Petr Uhl (Prague, telephone 422-26-19-573); Jan Urban (Prague, telephone 422-53-77-001); Petr Pospíchal.

Wojciech Maziariski (Warsaw, telephone 4822-33-66-69);

Robert Bogdanski, Barbara Hrybaczowa, Robert Kozak, Tomasz Pekalski, Danuta Winiarska.

In Moscow, the VIA's work is focused around the weekly Ekspres-Khronika. In Poland its news appear in the SIS Bulletin (Solidarity Information Service). In Czechoslovakia, its news are published in Informace o Chartě.

NEWS FROM „NORMALIZED“ CZECHOSLOVAKIA

Two Awards to Czech Authors

The 1988 Jaroslav Seifert Award was given to the Czech poet and writer Ivan Diviš, who lives in exile in West Germany.

The 1988 Tom Stoppard Award was granted to the young Czech poet Jáchym Topol, one of the editors of the samizdat literary magazine Revolver Revue. Topol lives in Prague.

Honorary Degree to a Catholic Theologian

Rev. Dr. Josef Zvěřina, a close collaborator of František Cardinal Tomášek and one of the founders of Charter 77, received an honorary degree from the University of Tübingen in West Germany. The honorary doctoral diploma was transmitted to the Reverend Zvěřina at the embassy of the German Federal Republic in Prague because the recipient was uncertain whether the Czechoslovak authorities would let him travel to Tübingen. Indeed, they had recently confiscated his passport on a trip to Poland.

Travels of a Former Foreign Minister

Jiří Hájek, former foreign minister of Czechoslovakia during the Prague Spring and one of the original signatories of Charter 77, was allowed to travel to Austria in December 1988 to deliver a lecture in Graz. But he was denied an exit visa to go to Bonn on January 20, 1989, at the invitation of West Germany President Richard von Weizsäcker to honor former Chancellor Willy Brandt.

Late News

In his letter to prime Minister Ladislav Adamec, dated January 20, Cardinal František Tomášek warned of possible confrontation with the population, denounced recent police violation, and urged the government to seek a dialogue with the citizens.

Charter 77 challenged on January 23 the communist authorities to a televised debate and demanded the resignation of officials responsible for what it called brutal police action in protests last week, to defuse a potentially explosive situation in Czechoslovakia. Czechoslovak authorities have repeatedly ruled out any possibility of significant political dialogue

with Charter 77. Politbyro member Jan Fojtík had told a party ideological conference in the South Moravian town of Prostějov that the authorities had been surprised by the scope and intensity of the recent demonstrations, that authorities must take seriously and apply well-thought-out tactics against them.

The State Department spokesman in Washington, Charles Redman, said on January 24, that the use of force in Prague was in direct violation of the commitments undertaken by the Czechoslovak government earlier this month in Vienna and urged Prague to release those it had arrested.

According to a report from Vienna, January 26, 6 dissidents arrested on January 16, were released, but Václav Havel, Jana Petrová, and Oldřich Veverka remained in custody. In addition to hooliganism charges, Mr. Havel may be also indicted for having called for an unauthorized demonstration in interviews with foreign media.

700 Call for Havel's Release

Nearly 700 artists, actors, film makers, scientific workers from the institutes of the Czechoslovak Academy of Sciences, and others from universities and cultural organizations signed a letter addressed to prime Minister Ladislav Adamec, urging him to release Václav Havel. Calling him an honest man and author of popular plays they said he must not be treated as a criminal. „A social tension“ exists in Czechoslovakia, which however cannot be solved by force.



PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMACÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekářské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
tiskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky



VOICE OF THE NATION



Steny H. Hoyer:

THE PLIGHT OF AUGUSTIN NAVRÁTIL

Mr. Speaker, two weeks ago, I had the opportunity to attend, along with Secretary of State Shultz, the concluding session of the Vienna Follow-up Meeting of the Conference on Security and Cooperation in Europe. During those closing days, Czechoslovak Foreign Minister Jaromír Johanes have his assessment of the achievements of the Vienna Meeting, and reflected on its relevance to Czechoslovakia.

As I had the opportunity to meet Minister Johanes two years ago when I was in Prague with a delegation from the Helsinki Commission, I reviewed his statement with great interest with the hope that I might find therein some sign that the increasing repression of human rights by Czechoslovak officials will soon let up.

In his speech, Minister Johanes cited his main concern as „care for (a person's) inalienable rights, understood in the widest sense.” Accordingly, the Czechoslovakia government has created a „Committee of the Czechoslovak Public for Human Rights and Humanitarian Cooperation,” which, Johanes declared, „will certainly actively contribute... (t) o further the development and securing of human rights in the national and international sphere.” While I welcome the tone of Minister Johanes address, recent events are very disturbing.

In the Vienna Concluding Document, which the Czechoslovak government has just pledged itself to uphold, the participating States confirm that, „their laws, regulations, practices and and policies (will) conform with their obligations under international law and (be) brought into harmony with... CSCE commitments.” I welcome the creation of this new Czechoslovak human rights committee as an organization which may strive to implement this goal. As a case which merits special attention, I urge the Committee to examine the plight of Augustin Navrátil, for I believe that Mr. Navrátil's continuing incarceration in a psychiatric hospital stands in direct contradiction to the CSCE commitments contained in the Vienna Concluding Document.

Augustin Navrátil is a simple man. A railway worker, he is married and the father of nine children. A devout Roman Catholic, Navrátil penned a 31-point petition in 1987 calling for religious freedom in Czechoslovakia. The petition was subsequently supported by František Cardinal Tomášek, Czechoslovakia's highest ranking Catholic official, and garnered over half a million signatures.

Although Navrátil was arrested in March of 1988, he was not convicted of any crimes. Instead, in October he was remanded to a psychiatric hospital, even though Swiss doctors who had been permitted to examine him declared his mental state was within normal limits.

By continuing to hold Augustin Navrátil in a psychiatric hospital under these circumstances, the Czechoslovak government is violating the following commitments, contained within the Vienna Concluding Document:

- * the right to a fair and public hearing within a reasonable time before an independent and impartial tribunal, including the right to present legal arguments and to be represented by legal counsel of one's choice;

- * The right to be free from arbitrary arrest, detention, or exile;

- * the right to protection from psychiatric or other medical practices that violate human rights and fundamental freedoms.

In light of these new commitments so recently enshrined in the Vienna Concluding Document, and the pledge of the government of Czechoslovakia to uphold and respect those rights, I urge the Committee of the Czechoslovak Public for Human Rights and Humanitarian Cooperation to examine the case of Augustin Navrátil with a goal of returning this man to his family and his Church.

CSCE NEWS RELEASE VACLAV HAVEL NOMINATED FOR 1989 NOBEL PEACE PRIZE

Washington, D.C. - In a letter to the Nobel Institute, Chairman Dennis DeConcini (D-AZ) and CoChairman Steny H. Hoyer (D-MD) of the United States Helsinki Commission nominated Vaclav Havel for the 1989 Nobel Peace Prize. Havel, who is currently in prison because of his activities as a human right monitor, is a world renown playwright and long-time activist for human rights.

After noting that Mr. Havel was one of the original participants in Charter 77, a citizens' initiative, and an early activist in VONS, the Committee for the Defense of the Unjustly Persecuted, the letter noted that Havel's dedication to fundamental freedoms and democracy has endured relentless harassment - including imprisonment and repeated detentions, house searches, and confiscation of property - by the authorities. DeConcini and Hoyer stated, in part:

„In 1988, Mr. Havel became associated with several new Czechoslovak human rights initiatives. In particular, he has signed „Democracy for All”, the manifesto of the Movement for Civil Liberties, which was established in October 1988 in order to promote political pluralism and democracy through peaceful means. He is also a member of the Czechoslovak Helsinki Committee, created in November 1988 with the specific goal of monitoring and reporting on compliance with the Helsinki Accords, including the strong new commitments contained in the concluding document of the recently concluded Vienna CSCE Review Meeting.

At a time when many other East European states appear to be making substantial movement towards greater democracy, Czechoslovakia is experiencing a wave of repression the severity and extent of which has not been seen since 1968-69. Yet Vaclav Havel's devotion to peace and human rights has been unwavering and his role critical to the fate of human rights in Czechoslovakia. As of this writing, he is once again in prison and facing uncertain charges related to his independent and peaceful activities.

In recognition of Vaclav Havel's tremendous efforts on recognition which only the behalf of human rights and Nobel Institute can bestow: the democratic reform, (we) 1989 Nobel Peace Prize.”

STATEMENT HELSINKI COMMISSION CHAIRMAN NOMINATES CZECHOSLOVAK HUMAN RIGHTS ACTIVIST FOR NOBEL PEACE PRIZE

by Senator Dennis DeConcini

7 February 1989

Last October, Czechoslovak citizens demonstrated in Prague on the 70th anniversary of the founding of an independent Czechoslovak State. Armed with nothing more than the courage of their convictions, these people faced off against massive armored personnel carriers, militia units equipped with tear gas and water cannons, and an impressive array of anti-riot squads. Each side nervously eyed the other, until finally the demonstrators broke into a spontaneous chant: „The whole world is watching you, the whole world is watching.”

Indeed, the whole world has been watching Czechoslovakia these past few months. Time and time again, we have witnessed Czechoslovak citizens demonstrate their increasing dissatisfaction with a system that has been far too unresponsive to the will of the people for far too long. Unfortunately, this increased activism has only been met with increased repression on the part of the authorities.

Just a few weeks ago, citizens gathered in Prague to commemorate the death of Jan Palach, a young Czechoslovak who, twenty years ago, committed suicide by self-immolation to protest the Soviet-led invasion of Czechoslovakia. Their peaceful memorial was marred by the brutal intervention of security forces. In the end, over 800 people had been arrested by the authorities, some of whom still remain in prison.

Shocked by the over-reaction of the officials, František Cardinal Tomášek wrote to Prime Minister Adamec, citing the source of the disturbances as „the defective leadership of the state in the past decades.” He added that, because „the security organs used crude force against the expressions of peace-loving citizens they acted not only against our existing laws, but against humanity in general.”

One of those people who remains in prison is Vaclav Havel, a world-renowned playwright. Mr. Havel is no stranger to prison, though. He had previously been sentenced to a 4 1/2 year prison term for his work with the independent citizens' initiative, Charter 77, and VONS, the Committee for the Defense of the Unjustly Persecuted.

In spite of relentless harassment by the authorities, including imprisonment, repeated detentions, house searches, and confiscation of property, Havel has remained active in the struggle for human rights. In 1988, he became associated with several new Czechoslovak human rights initiatives. In particular, he has signed „Democracy for All,” the manifesto of the Movement for Civil Liberties, which was established in October 1988 in order to promote political pluralism and democracy through peaceful means. He has also become a member of the Czechoslovak Helsinki Committee, created in November 1988, with the specific goal of monitoring and reporting on compliance with the Helsinki Accords.

Vaclav Havel is now in prison, but he is not alone in his cause. In a dramatic move in Prague this week, over 700 of his colleagues - playwrights, producers, artists, and actors - signed a petition calling for his release and the release of others imprisoned because of the recent events. These signatories, many of whom are prominent leaders in Czechoslovakia's officially sanctioned cultural life, have threatened to refuse to work if Havel is not released.

For these people, like many others in his country, Vaclav Havel has become a symbol of an enduring and selfless commitment to human rights. In recognition of his tremendous efforts for fundamental freedoms and democratic reform, I, along with the CoChairman of the Helsinki Commission, Representative Steny Hoyer, have nominated Vaclav Havel for the 1989 Nobel Peace Prize last week. (zastala Mrs. A. Faltusová)